

รายการอ้างอิง

- กาญจนา พลายอยู่วงศ์. "ผลของกิจกรรมทางภาษาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- การฝึกหัดครู, กรม. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับชั้นอนุบาล - ป. 4. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2521.
- _____. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2523.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. โรงเรียนนีโออิวแมนนิส. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2529.
- _____. "การศึกษานีโออิวแมนนิสและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก." วารสารครุศาสตร์ 14, 3 (มกราคม-มีนาคม 2529): 26-45.
- _____. เด็ก โรงเรียนและความสุข โรงเรียนนีโออิวแมนนิส มิติใหม่แห่งการศึกษาสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2530.
- ขจิตพรรณ ประดิษฐ์วงศ์. "การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมซินแนคติกส์" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ขวัญฟ้า รังสิยานนท์. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่นกับรูปภาพ" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองในโลกแห่งจินตนาการ เล่มที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

- จำลอง กู้บำรุง. "ความคิดสร้างสรรค์นั้นสำคัญไฉน". วารสารการศึกษากรุงเทพ
มหานคร 6 (มิถุนายน 2530): 23-26.
- ฉวีวรรณ กินาวงค์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2526.
- ชัชวาลย์ พรชาดาวิทย์. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับ
ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1". วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- ชัยณรงค์ เจริญพาณิชย์กุล. กิจกรรมศิลปะเด็กอนุบาล. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แปลนพับลิชชิ่ง, 2532.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "วรรณกรรมและลีลาคติในสื่อมวลชน". ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชาวรรณกรรมและลีลาคติระดับปฐมวัย หน่วยที่ 15. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- ชัยรัตน์ โสธรนพบุตร. "การศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรม
Synectics ในวิชาวิทยาศาสตร์ข้างอุตสาหกรรม". วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. "ผลของการเล่นของเล่นที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของ
เด็กปฐมวัย". วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- โชติ เพชรรัตน์. "ความคิดสร้างสรรค์". วารสารวัดผลการศึกษา (กันยายน-
ธันวาคม 2522): 95-103.
- ชื่นจิต การบุญ. "อิทธิพลของการฝึกความสามารถทางการคิดแบบขอเนกนัยที่มีต่อ
ความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของเด็กก่อนวัยเรียน".
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.
- ดิลก ดิลกานนท์. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์.
วารสารการวัดผลการศึกษา. 12, 35 (กันยายน-ธันวาคม 2533):
1-6.
- ธนพร สมบูรณ์วาท. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
เด็กเล็กที่เล่นกับเพื่อน ที่เล่นกับแม่ และที่เล่นเอง". วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- ฉำรง บัวศรี. "กำลังคนกับการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ"
 วิทยาจารย์ กุมภพันธ์, 2510.
- บุญลือ ทองอยู่. "ที่ว่า.... คิดสร้างสรรค์นั้น....เป็นอย่างไร". ใน รวมบทความ
 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก, หน้า 50-66. อารี รังสิมันท์,
 บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2527.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี: บริษัทคุณย์
 หนังสือ ดร. สง่า, 2528.
- ประสาธ อิศรปริดา. รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนา 3 ความคิดสร้างสรรค์ด้วย
 กระบวนการฝึก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2530.
- ประดิษฐ์ อูปรมย์. "สื่อการสอนกับเด็กระดับปฐมวัยศึกษา". ใน เอกสารการสอน
 ชุดสื่อการสอนระดับปฐมวัย หน่วยที่ 1. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.
- ประไพพรรณ ภูมิวิสิลา. "พัฒนาการกับเด็ก" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรม
 วัยเด็ก หน่วยที่ 1. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
 2525.
- ประสิทธิ์ บัวคลี. "ความคิดสร้างสรรค์". วิชา 1 (ธันวาคม-กุมภาพันธ์ 2519): 19.
- ปัทมา ภัทรานุกร. "ผลการใช้ชุดการฝึกสำหรับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาความคิด
 สร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- พัชรี ผลโยธิน. "การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์". ใน เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน
 เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.
- พูนสุข บุญสวัสดิ์. "สื่อพัฒนาสติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระดับปฐมวัย".
 ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 7.
 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- พรมารินทร์ สุทจจิตตะ. "การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนการสร้างภาพโดยการใช่และไม่ใช้รูปเรขาคณิต
 เป็นสื่อ". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2529.

- มาซารุ อิบูกะ. รอให้ถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว. แปลโดย ชีระ สุมิตร และ พรอนงค์ นิยมคำ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2528.
- เยาวพา เตชะคุปต์. "การส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์". ใน รวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก, หน้า 201-204, อารี รังสินนท์, บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ลัดดา นิละมณี. คู่มือครูอนุบาลเตรียมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตบูรณาการตามแนวการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 พุทธศักราช 2522. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2529.
- เลิศ อานันท์. "สอนลูกอย่างไรให้มีความริเริ่มสร้างสรรค์". แม่และเด็ก 11, 193 (มีนาคม 2531): 34.
- วราภรณ์ รักการวิจัย. "วิจัยเรื่อง อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กวัย 5-6 ปี โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร". มปป. (อัดสำเนา)
- วิชาการ, กรม. ความคิดสร้างสรรค์ กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- ศตพร วิไลรัตน์. "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กก่อนวัยเรียน โดยวิธีการสอนตามแนวคิด แบบนีโอฮิวแมนนิส". วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สวัสดี สุวรรณอักษร. "เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์". ใน รวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก, หน้า 27-31 อารี รังสินนท์, บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ลาตินี บุโรตม. "การสร้างแบบฝึกวาดภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย". วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สุจินต์ ปรีชาสามารถ. "ความคิดสร้างสรรค์ ความเกรงใจและลักษณะความเป็นผู้นำของเด็กที่ประพฤติดตามและเด็กที่ประพฤติขัดกับสังคม". ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.

- สุมน อมรวิวัฒน์. การพัฒนาความคิดทฤษฎี: กระบวนการสอนคิดเป็น: โยนิโสมนสิการ.
กรุงเทพฯ: วิศวกรรมพิมพ์, 2530.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. การสอนให้เด็กคิด. วารสารการศึกษา กทม. 12, 7
(พฤษภาคม 2531): 10-13.
- สมพงษ์ สิงหะพล. รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์. วารสารพัฒนาหลักสูตร. 102
(กันยายน 2533): 4-8.
- อรรถเชษฐ์ สุขธานี. "ความคิดสร้างสรรค์". วารสารไปรษณีย์โทรเลข. (พฤษภาคม
2530): 15-17.
- อารี รังสินนท์. "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย". ใน เอกสาร
การสอนชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 11.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- _____. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: ชนงการพิมพ์, 2528.
- อุดมลักษณ์ กุศลพิจิตร. "การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์". เอกสารประกอบการสอน
วิชาพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในเด็กปฐมวัย. ภาควิชาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Anastasi, A. Differential Psychology. New York: The Macmillan
Company, 1958.
- Anderson, Ronald A. and Others. Developing Children's
Thinking Through Science. New Jersey: Prentice - Hall
Inc, 1970.
- Bernard, H. W. Psychology of Learning and Teaching. New York:
McGraw-Hill, 1972.
- Cropley, A. J. Creativity and Intelligence. The British
Journal of Education Psychology. 36 (November 1966):
259-264.
- David, Gany A. Creativity is Forever. U. S. A.: Kendal / Hunt,
1983.

- Frobel, F. The Education of man. New York, 1967.
- Gale, Raymond F. Developmental Behavior. A Humanistic Approach. New York: The Macmillan Company, 1969.
- Gordon, William. J. J. The Metaphorical Way of Learning and Knowing Synectics Education Press. Cambridge: Leaning and Massachusetts, 1972.
- Gordon, William. J. J. and Paze, T. The Basic course in Synectics. Cambridge: Porpoise Books, 1971.
- Guilford, J. P. The Nature of Intelligence. New York: McGraw Hill Book Co, 1968.
- _____. The Nature of Human Intelligence. New York: McGraw-Hill Book Company, 1967.
- Hurlock, Elizabeth b. Child Development. 5d ed. New York: McGraw-Hill Book Co, 1972.
- Joyce, Bruce and Weil, Marsha. Model of Teaching. 2d ed. New Delhi: Prentice-Hall of India Private Limited, 1972.
- Kleiner, Charles s. The effects of Synectics training on students' creativity and achievement in science. Dissertation Abstracts International Inc, 1991.
- Lowenfeld, Viktor and Brittain, Lambert W. Creative and Mental Growth. New York: The Mcmilliom Co, 1970.
- Mack, Jeanne. Early Childhood Development and Education. New York: Litton Education Pubishing, Inc, 1975.
- McAuliff, Jane H. and Stoskin, Laura. Synectics: The Creative Connection. The Journal of Giffed-Child-Today 10(July-August 1987): 18-20
- Roger, R. Toward a Theory of Creativity. in P.E.Vernon.ed. Creativity. Harmonds Worth, PenGuin Books Ltd., 1970.

- Springfield, Lynn Hardie. Synectics: Teaching Creative Problem Solving by Making the Familiar Strange. The Journal of Gifted-Child-Today 9(July-August 1986): 15-19.
- Stark, Sheila. Developing Critical and Creative Thinking through the Use of the Synectics Teaching Model. The Journal of Illinois-Teacher-of Home Economics 30(March-April 1987): 154-156.
- Strom, Robert D. Psychology for the Classroom. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 1969.
- Taylor, C. W. Creativity: Progress and Potential. New York: McGraw Hill, 1964.
- Torrance, E.P. Guiding Creative Talent. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1963.
- _____. Education and Creative Potential. Minnerpolis: The lund Pren, 1965.
- Torrance, E.P. and Myers, R. E. Creative Learning and Teaching. New York: Dood, Mead and Company, 1967.
- _____. Encouraging Creativity in the Classroom. Iowa: WmC. Brown Company Publisher, 1973.
- Wallach, M. A. and N. Kogan. Mode of Thinking in Young-Children. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1965.
- Wallas, G. The Art of Thought, New York: Harcourt, Brace & World, 1926.
- Westcott, A.M. and J.a Smith. Creative Teaching of Mathemetics in the Elementary School. Boston: Allyn and Bacon, inc., 1967.
- Young, C. Education the Intelligent. Harmonds Worth: Penquin Books Ltd., 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แผนการจัดประสบการณ์
3. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติยวดี บุญชื้อ
อาจารย์พิเศษภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
อดีตหัวหน้าภาควิชาประถมศึกษา และโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรมล ชัยตยสาห์กิจ
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ อัจฉนา อิศรางกูร ณ. อยุธยา
อาจารย์ประจำชั้นอนุบาลกลุ่มที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร. สิริมา วิทยุอินันตพงษ์
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตอนุบาลจันทระเกษม
วิทยาลัยครูจันทระเกษม
5. อาจารย์ ดร. วรรณาท รักสกุลไทย
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอนุบาลเกษมพิทยา
โรงเรียนเกษมพิทยา

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1

เรื่อง

ส่วนประกอบของพื้นดิน

เนื้อหา

พื้นดินที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้ ประกอบด้วย ดิน หิน ทราย

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถเรียกชื่อ ดิน หิน ทราย ได้ถูกต้อง
ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. กล่องกระดาษ
2. ดิน หิน ทรายที่เป็นของจริง
3. ภาพภูมิประเทศ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นแนวคิด

ขั้นนำ

1. ครูนำดิน หิน ทรายที่เป็นของจริงใส่ลงในกล่องกระดาษและปิดไว้ ครูให้เด็กออกมาคลำดูว่า มีอะไรซ่อนอยู่ในกล่อง โดยเด็กที่ออกมาคลำจะบอกลักษณะว่า มีลักษณะอย่างไร เช่น กลม ละเอียด เป็นต้น

ขั้นนำ

1. ครูนำดิน หิน ทรายที่เป็นของจริงใส่ลงในกล่องกระดาษและปิดไว้ ครูให้เด็กออกมาคลำดูว่า มีอะไรซ่อนอยู่ในกล่อง โดยเด็กที่ออกมาคลำจะบอกลักษณะว่า มีลักษณะอย่างไร เช่น กลม ละเอียด เป็นต้น

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ชั้นสอน

2. หลังจากที่ได้เด็ก ๆ ทายชื่อสิ่งที่ซ่อนอยู่ในกล่องแล้ว ครูจะถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ เคยเห็นสิ่งเหล่านี้มาก่อนหรือเปล่า และแต่ละอย่างเราเรียกชื่อว่าอะไรบ้าง
3. ครูนำดิน หิน ทราาย มากองรวมกันแล้วให้เด็ก ๆ ออกมาสัมผัสกับดิน หิน ทราาย ที่รวมกันแล้ว และให้เด็ก ๆ ช่วยกันบอกถึง ลักษณะของ ดิน หิน ทราายที่รวมกันอยู่
4. ครูถามเด็ก ๆ ว่า เคยเห็นดิน หิน ทราาย จากที่ใดบ้าง
5. ครูนำภาพภูมิประเทศมาให้เด็กดูและสนทนากับเด็กว่า บริเวณที่เป็นภูเขา เด็ก ๆ คิดว่าจะมีส่วนประกอบของอะไรอยู่มาก และส่วนที่เป็นชายทะเลจะประกอบด้วยอะไรมาก
6. ครูสนทนากับเด็ก ๆ ว่า ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่ส่วนใดประกอบด้วยอะไรมากก็ตาม เช่น มีหินอยู่มาก หรือ มีทราายอยู่มากก็ตาม พื้นที่เหล่านั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของโลกเรา

ชั้นสอน

2. ครูนำดิน หิน ทราายมารวมกันและให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิดว่า เมื่อเรานำดิน หิน ทราายมากองรวมกันนี้ก็เปรียบเหมือนโลกของเราที่ประกอบไปด้วยดิน หิน ทราาย ครูให้เด็ก ๆ คิดเปรียบเทียบว่า การอยู่รวมกันของดิน หิน ทราาย และเกิดเป็นสิ่ง ๆ หนึ่งก็คือโลกของเราที่เด็ก ๆ ลองคิดถึง สิ่งอื่น ๆ ที่มาอยู่รวมกันแล้วเกิดเป็นสิ่งใหม่สิ่งเดียว เช่น การเปรียบเทียบโลกกับตึก ซึ่ง ประกอบด้วยหิน ปูน ทราาย เหล็ก น้ำ ฯลฯ
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิดว่า ดิน หิน ทราายที่เราเห็นนี้ ถ้าเรานำดิน หิน ทราายนั้นเปรียบเทียบกัน เด็ก ๆ คิดว่าทั้งดิน หิน ทราาย นั้นแตกต่างกันอย่างไร เช่นดินกับหิน ดินกับทราาย และหินกับทราาย ตัวอย่างของคำตอบ เช่น ดินอ่อน หินแข็ง หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำที่เด็กตอบมา เช่น ดินที่แข็งแกร่ง หินที่อ่อนนุ่ม เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นเนคติกส์

7. หลังจากสนทนากับเด็กๆ แล้วครูนำเด็กไปดูพื้นที่ในบริเวณโรงเรียนเพื่อให้เด็กๆ ได้สัมผัสกับพื้นดินและในระหว่างที่เดินไปครูจะบอกให้เด็กๆ ช่วย
7. หลังจากสนทนากับเด็กๆ แล้วครูนำเด็กไปดูพื้นที่ในบริเวณโรงเรียนเพื่อให้เด็กๆ ได้สัมผัสกับพื้นดินและในระหว่างที่เดินไปครูจะบอกให้เด็กๆ ช่วยกันดูว่า เด็กๆ พบอะไรบ้าง เดี่ยวเมื่อขึ้นไปบนชั้นเรียนก็ให้บอกกับครูว่า

4. ครูนำภาพภูมิประเทศมาให้เด็กดูและให้เด็กๆ ลองช่วยกันคิดว่า จากภาพเด็กๆ เห็นอะไรบ้าง และให้เด็กช่วยกันบอกว่า บริเวณใดที่เด็กๆ คิดว่าจะมีก้อนหินอยู่มาก และบริเวณใดจะมีทรายอยู่มาก ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบว่า ในโลกของเรานี้มีส่วนประกอบของอะไรอยู่มากที่สุด เพราะอะไรจึงคิดเช่นนั้น เช่น มีทรายมากแต่มีดินน้อย หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ คิดคำใหม่จากคำที่เด็กคิดขึ้นมาใหม่ เช่น ทรายที่มีมากแต่น้อยค่า หรือ ดินที่มีน้อยแต่มีค่ามาก เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. หลังจากสนทนาแล้วครูถามเด็กๆ ว่า เด็กๆ เคยสังเกตพื้นดินบริเวณโรงเรียนบ้างหรือไม่ว่ามีลักษณะอย่างไร หลังจากนั้นครูบอกกับเด็กๆ ว่า ถ้าเด็กๆ เป็นพื้นดินที่เราอาศัยอยู่นี้เด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร
- (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

9. ครูถามเด็กๆ ว่า ส่วนประกอบของโลกเราประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

ขั้นสรุป

6. ครูถามเด็กๆ ว่า ส่วนประกอบของโลกของเราประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติคส์
10. ครูกองดิน หิน ทราย ไว้ 3 กอง จากนั้น ให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า แต่ละกองเรียกว่าอะไร	7. ครูกองดิน หิน ทรายไว้ 3 กอง จาก นั้นให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าแต่ละกอง เรียกว่าอะไร
11. ครูให้การบ้านเด็กๆ ไปเก็บก้อนหิน มาคนละ 1 ก้อน	8. ครูให้การบ้านเด็กๆ ไปเก็บก้อนหินมา คนละ 1 ก้อน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 2

เรื่อง

ลักษณะและประโยชน์ของหิน

เนื้อหา

ลักษณะและประโยชน์ของหิน หินมีมากมายหลายชนิด หลายลักษณะและมีประโยชน์ต่าง ๆ กัน เช่น ก่อสร้างเป็นบ้านเรือน ทำเครื่องใช้ เช่น ครก ไม้ โต๊ะ แก้ว อี หิน ฯลฯ

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกลักษณะและประโยชน์ของหินได้
2. เด็กสามารถบอกจำนวนมากน้อยได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพภูมิประเทศ
2. หินต่าง ๆ ที่เด็กนำมา
3. ภาพเครื่องใช้ที่ทำมาจากหิน เช่น ครก ไม้ โต๊ะ ฯลฯ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ส้ารวจสิ่งของรอบๆ ตัว เด็ก ว่า ภายในห้องเรียนนี้เด็ก ๆ เห็นอะไรบ้าง

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า สิ่งของเด็กๆ เห็นนี้ทำมาจากอะไรบ้าง เช่น

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ส้ารวจสิ่งของรอบๆ ตัว เด็ก ว่า ภายในห้องเรียนนี้เด็ก ๆ เห็นอะไรบ้าง

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ นำก้อนหินที่นำมา ออกมา พิจารณาดูว่า ก้อนหินมีลักษณะอย่างไร

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

- ทำมาจาก ไม้ เหล็ก และหิน เป็นต้น
3. ครูถามเด็กๆ ว่า เด็กๆ เคยเห็นสิ่งของอะไรบ้างที่ทำมาจากหินหรือใช้หินเป็นส่วนประกอบในการทำ เช่น การก่อสร้างบ้านเรือน โต๊ะหิน ครกหิน เป็นต้น
 4. ครูนำภาพหรือของจริงของสิ่งของที่ทำมาจากหินมาให้เด็กดู และสนทนากับเด็กๆ ว่าสิ่งที่เด็กเห็นนี้ทำมาจากอะไร ได้หลายอย่างครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีก
 5. ครูนำภาพภูมิประเทศมาให้เด็กดูและให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ภูมิประเทศที่เด็กเห็นนี้มีส่วนประกอบของอะไรอยู่มาก และครูจะบอกถึง ประโยชน์ของหินที่มีอยู่มากในบริเวณภูเขาต่งภาพที่เห็นนี้ว่า เราสามารถนำไปทำเป็นกระเบื้องปูพื้น มุงหลังคา ฯลฯ
 6. ครูให้เด็กๆ นำก้อนหินของตัวเองออกมาพิจารณาดูว่า ก้อนหินของตัวเองมีลักษณะอย่างไร มีสีอะไร และมีขนาดอย่างไร
 7. ครูให้เด็กๆ นำก้อนหินมากองรวมกัน แล้วให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าก้อนหินที่เป็นเพียงก้อนหินธรรมดาเพียง เป็นเพียงก้อนหินธรรมดาเพียง
- และจากนั้น ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบก้อนหินจากลักษณะที่เด็กๆ เห็น ว่าก้อนหินนั้นสามารถเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบก้อนหินกับลูกกวาด เพราะมีลักษณะกลมๆ เล็กๆ และแข็งเหมือนกัน
- (การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูบอกให้เด็กๆ นำก้อนหินมากองรวมกันและให้เด็กช่วยกันคิดว่า ถ้าครูนำก้อนหินเหล่านี้มาวางเรียงกันให้เท่ากับกับตัวของเด็กและอีกกองมาวางเรียงให้เท่ากับตัวครูแล้วนำมาเปรียบเทียบกันว่า กองใดมีจำนวนก้อนหินมากและกองใดมีจำนวนก้อนหินน้อย หลังจากนั้นให้เด็กๆ ลองเปรียบเทียบกับอย่างอื่น เช่น ไม้บรรทัดกับดินสอ เป็นต้น
- (การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูนำภาพภูมิประเทศมาให้เด็กๆ ดูและให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงความแตกต่างของหินต่างๆ ที่มีอยู่บนพื้นโลกของเรา เช่น หินเรียบ-ขรุขระ เป็นแผ่น-เป็นก้อน หลังจากนั้นให้เด็กนำคำที่ตรงข้ามกันมาสร้างเป็นคำใหม่ เช่น ก้อนหินที่ขรุขระแต่อ่อนนุ่ม หรือหินที่เรียบแต่แข็งกระด้าง
- (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

- มากและกองโตมีจำนวนน้อย
8. ครูให้เด็กออกมาแบ่งก้อนหินเป็น 2 มากและกองโตมีจำนวนน้อย
8. ครูให้เด็กออกมาแบ่งก้อนหินเป็น 2 กองและให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ก้อนหินกองโตมีจำนวนมากและกองโตมีจำนวนน้อย
5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า ก้อนหินที่เราเห็นอยู่ขณะนั้น เราจะดูว่ามันเป็นก้อนหินก้อนหนึ่งเท่านั้น ไม่มีค่า แต่เราสามารถทำให้มันมีค่าขึ้นมาได้โดยนำมันมาทำประโยชน์ได้หลายอย่าง เช่น นำไปใช้ในการก่อสร้างบ้านเรือน ทำสิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น จากนั้นครูให้เด็ก ช่วยกันคิดถึงความสามารถของหินว่า ทำอะไรได้อีกบ้าง จากนั้นครูให้เด็กช่วยกันคิดหาคำใหม่จากความขัดแย้งกันดังกล่าว เช่น ก้อนหินวิเศษ ก้อนหินสารพัดนึก เป็นต้น และหลังจากนั้นครูนำภาพสิ่งของเครื่องใช้ที่ทำมาจากหินมาให้เด็กดูและเรียกชื่อ
- (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
6. ครูให้เด็กๆ ลองสมมุติ ตัวเองเป็นก้อนหิน และให้เด็กช่วยกันบอกถึงความรู้สึกว่า เมื่อเด็กๆ เป็นก้อนหินแล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง
- (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
- ขั้นสรุป
10. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า หินสามารถนำมาทำอะไรได้บ้าง
11. ครูให้นักเรียนบอกว่าก้อนหินกองโตมีมากและกองโตมีจำนวนน้อย
7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า หินสามารถนำมาทำอะไรได้บ้าง
8. ครูให้เด็กๆ บอกว่าก้อนหินกองโตมีมากและกองโตมีจำนวนน้อย

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

12. ครูให้การบ้าน โดยให้เด็กๆ กลับไป
ถามผู้ปกครองถึงประโยชน์ของทราย

9. ครูให้การบ้าน โดยให้เด็กๆ กลับ
ไปถามผู้ปกครองถึงประโยชน์ของ
ทราย

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 3

เรื่อง

ลักษณะและประโยชน์ของทราย

เนื้อหา

ลักษณะและประโยชน์ของทราย

1. ก่อสร้างบ้านเรือน
2. ทำของใช้ต่าง ๆ เช่น กระจก แก้ว เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกลักษณะและประโยชน์ของทรายได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพภูมิประเทศ
2. ภาพของใช้ที่ทำมาจากทราย เช่น แก้ว กระจก ขวด หรือ ของจริงถ้ามี
3. กล้องกระดาษ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมจินตนาการ

ขั้นนำ

1. ครูนำสิ่งของเครื่องใช้ที่ทำมาจากทราย เช่น ขวด แก้ว กระจก ซ่อนไว้ในกล่องกระดาษ แล้วให้เด็กออกมาคลำดูว่า มีอะไรซ่อนอยู่

ขั้นสอน

2. ครูนำสิ่งของที่ซ่อนไว้ ออกมาแล้วให้เด็กๆ ได้เรียกชื่อว่าเป็นอะไร

ขั้นนำ

1. ครูนำสิ่งของเครื่องใช้ที่ทำมาจากทราย เช่น ขวด แก้ว กระจก ซ่อนไว้ในกล่องกระดาษ แล้วให้เด็กออกมาคลำดูว่ามีอะไรซ่อนอยู่

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงลักษณะของทรายว่ามีลักษณะอย่างไร และ

กิจกรรมปกติ

- เช่น ขวด แก้ว กระจก แก้วน้ำ
3. ครูกับเด็กร่วมกันสนทนาถึงสิ่งของเหล่านี้ว่าทำมาจากอะไร
 4. ครูให้เด็กช่วยกันบอกถึงประโยชน์ของทรายว่า สามารถทำอะไรได้อีกบ้าง
 5. ครูและเด็กสนทนาถึงลักษณะของทรายว่า มีลักษณะอย่างไรบ้าง
 6. ครูนำภาพภูมิประเทศ ซึ่งเป็นภาพถ่ายทะเลมาให้เด็กดูและสนทนาถึงส่วนประกอบของพื้นดินว่า บริเวณนี้จะมีส่วนประกอบอะไรอยู่มาก
 7. ครูให้เด็กออกมาเล่าให้ฟังว่า เด็กๆ เคยเห็นทรายจากที่ใดบ้าง

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

จากลักษณะของทรายนี้ เราสามารถนำไปเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบกับน้ำตาลทราย เพราะมีส่วนประกอบเป็นเม็ดละเอียดเล็ก ๆ

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

3. ครูนำสิ่งของที่ซ่อนออกมา และให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า จากลักษณะของทรายซึ่งเป็นเม็ดเล็กๆ มากมายที่เราพบเห็นบนพื้นโลกนี้ มันสามารถเปลี่ยนตัวเองจากเม็ดทรายเล็กๆ มาเป็นขวด กระจก มีความแตกต่างกันอย่างไรเห็นได้ชัด จากนั้นครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า ยังมีสิ่งอื่นใดอีกบ้างที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง และลักษณะของทราย หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ ตั้งชื่อให้ทรายว่าจะให้ชื่อว่าอะไร เช่น ทรายมหัศจรรย์ เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

4. ครูนำภาพภูมิประเทศที่เป็นภาพถ่ายทะเลมาให้เด็กดู และให้เด็กคิดเปรียบเทียบดูว่า จากภาพนี้ เด็กๆ คิดว่ามีส่วนประกอบของอะไรอยู่มากที่สุด ระหว่าง ดิน หิน และทราย เพราะอะไร เช่น ดินมีมากที่สุด แต่หินมีน้อย หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จาก

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

คำตรงข้ามกันดังกล่าว เช่น ดินที่มีมาก
แต่ดินน้อยค่า หินที่มีน้อยแต่มีค่ามหาศาล
เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. ครูให้เด็กๆ ลองสมมติตัวเองเป็น
ทนายแล้วให้เด็กบอกถึงความรู้สึก
เมื่อเด็กๆ เป็นทนายแล้ว เด็กๆ
จะรู้สึกอย่างไร

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงประโยชน์
ของทนายว่า สามารถทำอะไร
ได้บ้าง
9. ครูให้เด็กๆ บอกถึงแหล่งที่เด็กๆ
จะพบส่วนประกอบของทนายอยู่มาก
10. ครูให้การบ้านเด็กไปถามผู้ปกครอง
เรื่องประโยชน์ของดิน

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงประโยชน์
ของทนายว่า สามารถทำอะไรได้บ้าง
 7. ครูให้เด็กๆ บอกถึงแหล่งที่เด็กๆ จะ
พบส่วนประกอบของทนายอยู่มาก
 8. ครูให้การบ้านเด็กไปถามผู้ปกครอง
ในเรื่องประโยชน์ของดิน
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 4

เรื่อง

ชื่อ รูปร่าง ลักษณะของสัตว์บก

เนื้อหา

สัตว์บกมีหลายชนิด มีชื่อ และลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย สุนัข
เปิด ไข่ เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกชื่อ รูปร่าง ลักษณะ ชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์บกบางชนิดได้
ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. นิทานเรื่อง กระท่ายตีนตุ่ม
2. รูปภาพสัตว์บกต่าง ๆ
3. เพลงเสียงสัตว์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่อง กระท่ายตีนตุ่ม

ขั้นสอน

2. หลังจากที่ครูเล่านิทานจบแล้ว ครูให้
เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ในนิทานที่ครู
เล่ามามีสัตว์อะไรบ้าง
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงชื่อสัตว์ที่
เด็กรู้จักหรือ เคยพบเห็นซึ่งไม่มีอยู่ใน

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่อง กระท่ายตีนตุ่ม

ขั้นสอน

2. ครูนำภาพสัตว์บกมาให้เด็กดู และครู
ให้เด็กๆ ลองช่วยกันคิดว่า จากรูป
ร่างและลักษณะ อีกทั้งความสามารถ
ของสัตว์บกแต่ละชนิดนั้น เราสามารถ
เปรียบเทียบสัตว์บกแต่ละชนิดนั้นกับ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

- นิทานที่ครูเล่าให้ฟัง
4. ครูนำภาพสัตว์บกมาให้เด็กๆ ใต้ดูโดยที่ ก่อนที่เด็กจะเห็นว่า ภาพที่ครูนำมาเป็นภาพอะไร เด็กจะต้องช่วยกันตอบว่าจากลักษณะที่ครูบอกต่อไปนี้ เป็นลักษณะของสัตว์อะไร เช่น ตัวใหญ่ มีงวง มีงา เป็นต้น ครูจะให้เด็กๆ ทายจนครบทุกภาพซึ่งเมื่อเด็กทายภาพถูกแต่ละภาพครูจะเปิดภาพให้ดูและให้เด็กได้เรียกชื่อ
 5. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลงเสียงสัตว์
 6. ครูให้เด็กๆ ลองทำเสียงเลียนเสียงร้องของสัตว์ เช่น ม้า สุนัข ลิง ช้าง เป็นต้น

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กๆ ออกมาหยิบภาพสัตว์ที่ครูกำหนดให้ โดยครูจะบอกถึง ลักษณะของสัตว์แต่ละชนิดแล้วให้เด็กออกมา

อะไรบ้าง เพราะอะไร เช่น ขนาดของช้าง เปรียบเทียบกับความอ้วน เช่น พูดว่า อ้วนเหมือนช้าง วิ่งเร็ว เหมือนกับกระต่าย เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงรูปร่างและลักษณะของสัตว์บกแต่ละชนิด ที่แตกต่างกันในลักษณะที่ตรงข้ามหรือขัดแย้งกัน เช่น ช้างมีขนาดใหญ่แต่วิ่งช้า มดมีขนาดเล็กแต่ขยันทำงาน เสือมีลายสวยแต่ดุร้าย เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

4. ครูให้เด็กๆ ลองช่วยกันคิดว่า ถ้าเด็กสามารถเลือกที่จะเกิดเป็นสัตว์บก เหล่านี้เด็กๆ จะเลือกเป็นสัตว์อะไร เพราะอะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรถ้าเด็กๆ เป็นสัตว์บกที่เลือกแล้ว

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

5. ครูให้เด็กๆ ออกมาหยิบภาพสัตว์ที่ครูกำหนดให้ โดยครูจะบอกถึง ลักษณะของสัตว์แต่ละชนิดแล้วให้เด็กออกมา

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
<p>หยาบภาพให้ตรงกับชนิดของสัตว์นั้นๆ และบอกด้วยว่าชื่อสัตว์อะไร</p> <p>8. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ เพลงเสียงสัตว์</p>	<p>หยาบภาพให้ตรงกับชนิดของสัตว์นั้นๆ และบอกด้วยว่าชื่อสัตว์อะไร</p> <p>6. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ เพลงเสียงสัตว์</p>

ประเมินผล

- สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

นิทาน เรื่อง กระท่ายตื่นตูม

(นิทานอิสป)

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีกระท่ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ที่ใต้ต้นตาล ขณะนั้นมีลมพายุพัดแรงลูกตาลหล่นตึบลงมาตรงข้าง ๆ กระท่ายตกใจคิดว่า ฟ้าถล่ม จึงวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็วสุดชีวิตไปเจอ ช้าง ม้า วัว ควาย กำลังเดินอยู่ในป่า ก็บอกให้รีบหนีเร็ว ฟ้าถล่ม สัตว์พวกนั้นพลอยตกใจ พากันวิ่งหนีกันใหญ่ ต่อมาก็วิ่งออกจากป่ามาถึงหมู่บ้าน เจอ หมู เป็ด ไก่ หมา แมว และนก กำลังกินอาหารกันอยู่กระท่ายก็บอกให้รีบหนีเร็วฟ้าถล่ม สัตว์พวกนั้นพากันวิ่งตามกระท่ายเข้าป่าไปเหยียบกันล้มตายไปเป็นจำนวนมาก ต่อมากฎฏ่ายก็ไปพบกับสิงโตตัวหนึ่ง กำลังเดินสวนทางมา กระท่ายก็บอกให้สิงโตหนีฟ้ากำลังถล่ม สิงโตก็บอกให้กระท่ายพาไปดูว่า ฟ้าถล่มที่ไหน กระท่ายก็เดินนำไป ปรากฏว่าพบแต่ลูกตาลหล่นอยู่บนพื้นดินสิงโตจึงสอนพวกสัตว์ทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่ว่า เวลาที่ได้รับฟังอะไร ต้องพิจารณาให้ถี่เสียดก่อนอย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ แล้วจะเกิดผลเสียหายภายหลัง พวกสัตว์ทั้งหลายรู้สึกตัวว่า หลงผิดจึงพากันแยกย้ายกลับที่อยู่ของตน

เพลง เสียงสัตว์

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ไก่เอ๋ยไก่เลี้ยงไว้กินไข่เรื่อยมา

วัวควายไถนาปลูกข้าวมากิน

ม้า-พาซีเอาไว้ขี่เที่ยวไป

อีกหมาตัวใหญ่เอาไว้ไล่ขโมยเอ๋ย

ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ลาล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า (2 ครั้ง)

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 5

เรื่อง

ประโยชน์ของสัตว์บกที่เป็นสัตว์เลี้ยง

เนื้อหา

ประโยชน์ของสัตว์เลี้ยง ใช้เลี้ยงไว้ดูเล่น ใช้งาน ใช้เป็นอาหาร ส่วนในเรื่องของโทษ ก็จะมี ในเรื่องของโรคที่เกิดจากสัตว์ ความหมายเล็ก - ใหญ่

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกเสียงร้องตลอดจนประเภทของสัตว์บกที่เป็นสัตว์เลี้ยงได้
2. เด็กสามารถบอกความหมาย เล็ก - ใหญ่ ได้
3. เด็กสามารถบอกประโยชน์และโทษของสัตว์เลี้ยงได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพสัตว์เลี้ยงประเภทต่าง ๆ
2. เพลงสัตว์เลี้ยง
3. ภาพสัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก - ใหญ่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า เสียงร้องที่ครูทำเสียงให้ฟังนี้เป็นเสียงร้องของสัตว์อะไร เช่น อี้..อี้..อี้ แปร้นแปร้น (ม้า, ช้าง, แมว, สุนัข, เป็ด, ไก่) เป็นต้น

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า เสียงร้องที่ครูทำเสียงให้ฟังนี้ เป็นเสียงร้องของสัตว์อะไร เช่น อี้..อี้..อี้ แปร้นแปร้น...แปร้น เป็นต้น (ม้า, ช้าง, แมว, สุนัข, เป็ด, ไก่) เป็นต้น

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ชั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อสัตว์ที่เด็ก รู้จักมาแล้วว่ามีสัตว์อะไรบ้าง
3. ครูนำภาพสัตว์บกที่เด็กๆ เคยรู้จักมาแล้วมาให้เด็กดู และเรียกชื่อ
4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า จากภาพที่เด็กๆ เห็นนี้ มีภาพของสัตว์อะไรบ้างที่เราเลี้ยงไว้ และให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า สัตว์ที่เด็กบอกมานี้ เลี้ยงไว้เพื่ออะไร เช่น ภาพสุนัข เป็นสัตว์เลี้ยง เราจะเลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน เป็นต้น
5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่านอกจากสัตว์ที่เราเลี้ยงไว้จะให้ประโยชน์กับเราแล้วมันยังให้โทษกับเราได้ด้วย เช่น สุนัขมันอาจกัดเราได้ และนำโรคพิษสุนัขบ้ามาให้เราได้ด้วย เป็นต้น
6. ครูนำภาพสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดต่างๆ กันมาให้เด็กดูและตอบว่า ภาพใดมีขนาดใหญ่ และภาพใดมีขนาดเล็ก
7. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงสัตว์เลี้ยง
8. ครูให้เด็กช่วยกันบอกว่า จากเพลงที่เด็กๆ ร้องแล้วนี้มีสัตว์อะไรบ้าง

ชั้นสอน

2. ครูให้เด็กช่วยกันคิดว่า สัตว์ที่เราเลี้ยงไว้ นั้น แต่ละชนิด สามารถนำไปเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เช่น สุนัขเราเลี้ยงไว้เพื่อเฝ้าบ้าน ก็เปรียบเหมือนยามที่เราให้เขาเป็นผู้ที่คอยดูแลความปลอดภัย หรืออาจจะเปรียบเทียบได้กับ ตำรวจ ที่คอยตรวจตราดูแล ความสงบและความเรียบร้อย เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบดูว่า สัตว์เลี้ยงที่เราเลี้ยงไว้ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างที่มีลักษณะแตกต่างกันแบบขัดแย้งกัน เช่น ปลาเราจะเลี้ยงไว้ดูเล่นเราจะไม่กินเนื้อปลาที่เราเลี้ยงไว้ เช่น ปลาที่แสนสวยแต่กินไม่ได้ หรือปลาไม่สวยแต่กินอร่อย เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
4. ครูนำสัตว์เลี้ยงมาให้เด็กดูและให้เด็กลองคิดเปรียบเทียบดูว่าสัตว์ชนิดใดที่มีขนาดใหญ่ และสัตว์ชนิดใดมีขนาดเล็ก เช่น ครูหยิบภาพช้าง กับแมวมาให้เด็กบอกถึงความแตกต่างของสัตว์

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

และที่บ้านของเด็กๆ มีสัตว์เลี้ยง
อะไรบ้าง

ทั้งสองชนิด เช่น ช้างตัวใหญ่แต่ใจดี
แมวตัวเล็กแต่ขี้ขโมย เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า ถ้าเด็ก
สามารถเลือกที่จะเป็นสัตว์เลี้ยงเด็ก
จะเลือกเป็นสัตว์อะไร และจะมีความ
รู้สึกอย่างไรบ้าง

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

9. ครูและเด็กร้องเพลงและทำท่าทาง
ประกอบเพลงสัตว์เลี้ยง
10. ครูนำภาพสัตว์บกมาให้เด็กดูและให้
เด็กออกมาหยาบภาพสัตว์ที่เป็นสัตว์
เลี้ยง
11. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า สัตว์
ที่ครูหยาบภาพขึ้นมาี้ เราเลี้ยงไว้
เพื่ออะไร

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็ก ร้องเพลงและทำท่าทาง
ประกอบเพลงสัตว์เลี้ยง
7. ครูนำภาพสัตว์ออกมาให้เด็กดู และ
ให้เด็กออกมาหยาบภาพสัตว์ที่เป็น
สัตว์เลี้ยง
8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า สัตว์
ที่ครูหยาบภาพขึ้นมาี้ เราเลี้ยงไว้
เพื่ออะไร

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

เพลง สัตว์เลี้ยง

(อร่าม ขาวสะอาด)

ไก่เอ๋ยไก่เลี้ยงไว้กินไข่เรื่อยมา

วัวควายไถนาปลูกข้าวมากินได้

ม้า - พาซีเอาไว้ขี่เที่ยวไป

อีกหมาตัวใหญ่เอาไว้ไล่ขโมยเอช

ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า ล้า (2 ครั้ง)

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 6

เรื่อง

ความเป็นอยู่ของสัตว์

เนื้อหา

สัตว์หลายชนิดอาศัยอยู่ในป่า เช่น ช้าง เสือ ฯลฯ สัตว์บางชนิดเลี้ยงไว้ในบ้าน เราเรียกว่า สัตว์เลี้ยง เช่น วัว ควาย ม้า ฯลฯ

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกความเป็นอยู่ของสัตว์บางชนิดได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ปรินต์คำทนาย
2. รูปภาพสัตว์ป่า
3. รูปภาพสัตว์เลี้ยง
4. ภาพป่า และ ภาพบ้าน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติคส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันทนายปรินต์คำทนายเกี่ยวกับสัตว์ เช่น ตัวใหญ่เท่าฟ้า มันมี 4 ขา มิงวง มิงา ตาเล็กนิดเดียว (ช้าง) ฯลฯ

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันทนายปรินต์คำทนายเกี่ยวกับสัตว์ เช่น ตัวใหญ่เท่าฟ้า มันมี 4 ขา มิงวง มิงา ตาเล็กนิดเดียว (ช้าง) ฯลฯ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสอน

2. ครูสนทนากับเด็กๆ ว่า เด็กๆ มีบ้านเป็นที่อยู่อาศัยของเด็กๆ ครูให้เด็กๆ ลองช่วยกันคิดว่า สัตว์ต่างๆ ที่เด็กรู้จักมานี้มีบ้านอยู่หรือไม่ อยู่ที่ไหนบ้าง
3. ครูสนทนากับเด็กถึง ที่อยู่อาศัยของสัตว์โดยที่ ครูจะหยิบภาพป่า ออกมาให้เด็กดูแล้วบอกกับเด็กว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่า นี้เราเรียกว่า สัตว์ป่า แต่ยังมีสัตว์ที่เรานำมาเลี้ยงไว้ เราเรียกว่าสัตว์เลี้ยงและครูจะหยิบภาพบ้านออกมาให้เด็กดู เมื่อพูดถึงสัตว์เลี้ยง
4. ครูนำภาพสัตว์ชนิดต่างๆ ออกมาแล้วถามเด็กๆ ว่า สัตว์ที่ครูหยิบภาพออกมาทีละภาพนั้น ชื่อสัตว์อะไร เด็กๆ คิดว่าสัตว์ชนิดนั้นจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่า ถ้าเป็นสัตว์เลี้ยงครูจะนำไปที่บ้าน และถ้าเป็นสัตว์ป่า ครูจะนำไปไว้ที่ภาพป่า จนครบทุกภาพ
5. ครูนำภาพสัตว์ต่างๆ มาวางไว้และให้เด็กออกมาหยิบภาพสัตว์ทีละภาพ คนละ 1 ภาพแล้วนำไปไว้ที่ที่สัตว์อาศัยอยู่

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า เราสามารถเปรียบเทียบบ้านที่เราอาศัยอยู่กับที่อยู่อาศัยของสัตว์อื่นๆ ได้อย่างไรบ้าง เพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบบ้านกับรังนก เพราะรังนกเป็นที่อยู่ของนก เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงสิ่งที่ตรงข้ามกันสัตว์เลี้ยงกับสัตว์ป่า เช่น สัตว์เลี้ยงไม่ดุร้าย แต่สัตว์ป่าดุร้าย สัตว์เลี้ยงสัตว์ป่าจะมีขนาดใหญ่กว่า สัตว์เลี้ยงจะมีขนาดเล็ก หลังจากนั้นให้เด็กคิดคำใหม่เปรียบเทียบจากคำตรงข้ามกันดังกล่าว เช่น สัตว์ป่าที่ใจดี หรือสัตว์เลี้ยงที่แสนดุร้าย เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันพิจารณา ภาพสัตว์เลี้ยงและ ภาพสัตว์ป่า ที่ครูนำมาให้ดู และให้เด็กลองคิดว่า ถ้าเด็กๆ สามารถเลือกที่จะเป็นสัตว์ทั้งสองชนิดคือสัตว์เลี้ยงกับสัตว์ป่า เด็กๆ จะเลือกเป็นสัตว์อะไรเพราะอะไร และเด็กๆ

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
เช่น ถ้าได้ภาพข้างก็นำไปไว้ที่ ภาพป่า เป็นต้น	จะรู้สึกอย่างไรถ้าเด็กๆ เป็นสัตว์ที่เด็กๆ เลือก (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>6. ครูหยิบภาพสัตว์ ทีละภาพ และให้เด็กบอกว่า ภาพที่ครูหยิบมานี้อยู่ในป่าหรืออยู่บ้าน</p> <p>7. ครูทำเสียงร้องของสัตว์และให้เด็กบอกว่า เป็นเสียงร้องของสัตว์ป่า หรือ สัตว์เลี้ยง</p> <p>8. ครูนำภาพป่าและภาพบ้านมาวางไว้และเด็กออกมาหยิบภาพสัตว์ไปวางไว้ที่ที่เป็นที่อยู่ของสัตว์</p>	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>5. ครูหยิบภาพสัตว์ ทีละภาพ และให้เด็กบอกว่า ภาพที่ครูหยิบมานี้อยู่ในป่าหรือ อยู่บ้าน</p> <p>6. ครูทำเสียงร้องของสัตว์และให้เด็กบอกว่า เป็นเสียงร้องของสัตว์ป่าหรือ สัตว์เลี้ยง</p> <p>7. ครูนำภาพป่า และภาพบ้านมาวางไว้และให้เด็กออกมาหยิบภาพสัตว์ไปวางไว้ที่ที่เป็นที่อยู่ของสัตว์</p>

ประเมินผล

- สังเกตจากการตอบคำถามและ การแสดงความคิดเห็น

ปริศนาคำทาย

ตัวใหญ่เท่าฟ้า มีวงมีงา	มันมีสีขา ตาเล็กนิดเดียว (ข้าง)
มีหางคล้ายแส้ มีผมหน้าม้า	แต่มีสีเดียว ร้องว่าอี อี (ม้า)
สองหูยาวตั้ง หางสั้นสีขาว	ขนปุยเป็นมัน ดวงตาแจ้วแหว (กระท่าย)
เข้าต้นขึ้นบัน มีหางมีหงอน	ค้ำนั่งจับคอน ตอนเข้าปลุกคน (ไก่)
ตัวใหญ่คล้ายแมว ทั้งดำทั้งลาย	แต่แสนดุร้าย อยู่ในป่าเอย (เสือ)

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7

เรื่อง

ชื่อ และลักษณะของสัตว์น้ำ

เนื้อหา

สัตว์น้ำ คือ สัตว์ที่ดำรงชีวิตอยู่ในน้ำ มีหลายชนิด เช่น หอย ปู กุ้ง ปลา ไรน้ำ
ลูกน้ำ เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของสัตว์น้ำทั่ว ๆ ไปได้
2. นักเรียนสามารถบอกชื่อสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ขวดน้ำที่ใส่ไรน้ำ หรือลูกน้ำ
2. ภาพสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ
3. เพลงสัตว์น้ำ
4. ผ้า

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลง สัตว์น้ำ
2. ครูนำขวดน้ำที่มีไรน้ำ หรือ ลูกน้ำซึ่งใช้ผ้าคลุมไว้ มาให้เด็กๆ ช่วยกันทายว่าครูนำอะไรให้ดู

ขั้นนำ

1. ครูสอนให้เด็กร้อง และทำท่าทางประกอบเพลง สัตว์น้ำ
2. ครูนำขวดน้ำที่มีไรน้ำ หรือลูกน้ำซึ่งใช้ผ้าคลุมไว้ มาให้เด็กๆ ช่วยกันทายว่าครูนำอะไรมาให้ดู

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ชั้นสอน

3. ครูนำผ้าคลุมออก และให้เด็กๆ ออกมาดูว่า มีอะไรอยู่ในขวดที่ครูนำมา
4. ครูให้เด็กได้ช่วยกันบอกถึง สัตว์น้ำที่เด็กๆ รู้จักว่า มีชื่อเรียกว่าอะไรบ้าง
5. ครูให้เด็กร้องเพลง และทำท่าทางประกอบเพลง สัตว์น้ำ
6. หลังจากที่ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงแล้ว ครูจะให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า จากเพลงที่เด็กๆ ร้องไปนั้นมีสัตว์น้ำอยู่กี่อย่าง อะไรบ้าง
7. ครูนำภาพสัตว์น้ำมาให้เด็กๆ ดู โดยครูจะเรียกให้เด็กออกมาทีละคน รับภาพจากครูไปคนละ 1 ภาพ เมื่อรับภาพแล้วครูจะให้เด็กที่ได้ภาพบอกลักษณะรูปร่างของสัตว์น้ำที่ได้ให้เพื่อนฟัง และให้เพื่อนช่วยกันบอกชื่อสัตว์ตามลักษณะที่เพื่อนบอก เมื่อทายชื่อแล้วจึงให้เด็กที่ได้ภาพเปิดภาพให้เพื่อนดูว่าถูกต้องหรือไม่ ตามลำดับจนครบทุกภาพ

ชั้นสอน

3. ครูเปิดผ้าคลุมออกและให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า ใรน้ำนั้นเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น เหมือนกับ ตัวหนอน เพราะตัวเล็กๆ วิ่งไปวิ่งมา หรือเหมือนเรือดำน้ำเพราะ อยู่ในน้ำเคลื่อนที่ได้ เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

4. ครูให้เด็กๆ ลองคิดดูอีกว่า จากภาพสัตว์น้ำที่ครูนำมา มีสัตว์น้ำอยู่มากมายที่อาศัยอยู่ในน้ำ เราลองมาคิดถึงสิ่งอื่นที่ต่างก็มีที่อยู่ของมัน ว่า การที่สัตว์น้ำอยู่อาศัยในน้ำ เปรียบเทียบกับอะไรได้บ้างในเรื่องของลักษณะความเป็นอยู่ เพราะอะไร เช่น ปลาอาศัยอยู่ในน้ำ เปรียบเทียบกับขนมที่อยู่ในกล่อง ขนมก็คือปลา และกล่องก็คือน้ำ หรือหนังสือในกระเป๋า หนังสือก็เป็นเหมือนสัตว์น้ำ กระจ่างก็เหมือนน้ำ เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันพิจารณาดูว่า จากลักษณะ รูปร่างและความเป็นอยู่ของสัตว์น้ำ มีอะไรที่แตกต่างกันหรือ

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ตรงข้ามกัน เช่น การมีเปลือกที่

หุ้มตัว แข็งกับอ่อนเป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

6. ครูให้เด็กๆ ลองคิดว่า ถ้าเด็กๆ สามารถเลือกเกิดเป็นสัตว์น้ำได้เด็กๆ จะเลือกเกิดเป็นสัตว์อะไร เพราะอะไร และเด็กๆ จะ รู้สึกอย่างไรบ้าง

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

8. ครูบอกถึง รูปร่างลักษณะของสัตว์น้ำ และให้เด็กๆ ตอบว่า เป็นสัตว์อะไร เช่น ตัวมีเกล็ด มีครีบ และมีหาง เป็นต้น
9. ครูแจกภาพสัตว์น้ำมา 4 ชนิดคือ หอย ปู กุ้ง ปลา และแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่มเท่ากัน โดยที่กลุ่มที่ 1 คือหอย กลุ่มที่ 2 คือปู กลุ่มที่ 3 คือ กุ้ง และกลุ่มที่ 4 คือปลา

ขั้นสรุป

7. ครูบอกถึง รูปร่าง ลักษณะของสัตว์น้ำและให้เด็กๆ ตอบว่า เป็นสัตว์อะไร เช่น ตัวมีเกล็ด มีครีบ และมีหาง เป็นต้น
8. ครูแจกภาพสัตว์น้ำมา 4 ชนิด คือ หอย ปู กุ้ง และปลา และแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่มเท่าๆ กันโดยที่กลุ่มที่ 1 คือหอย กลุ่มที่ 2 คือปู กลุ่มที่ 3 คือกุ้งและกลุ่มที่ 4คือปลา

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
<p>10. ครูบอกกับเด็กๆ ว่าถ้าเพลงร้องถึงสัตว์ชื่อใด เช่น หอย ก็ให้เด็กที่เป็นหอย ทำท่าทางตามที่ครูบอกไว้ นอกจากหอย ก็มี ปู กุ้ง และปลา ตามลำดับ</p>	<p>9. ครูบอกกับเด็กๆว่า ถ้าเพลงร้องถึงสัตว์ชื่อใด เช่น หอย ก็ให้เด็กๆ ที่เป็นหอย ทำท่าทางตามที่ครูบอกไว้ นอกจากหอย ก็ยังมีปู กุ้ง และปลา ตามลำดับ</p>
<p>11. ครูและเด็กร้องเพลง สัตว์น้ำและทำท่าทางตามกลุ่มของตนเองเมื่อเพลงหยุดถึงชื่อกลุ่มของตนเอง</p>	<p>10. ครูและเด็กร้องเพลงสัตว์น้ำ และทำท่าทางตามกลุ่มของตนเองเมื่อเพลงหยุดถึงชื่อกลุ่มของตนเอง</p>

ประเมินผล

- สังเกตจากการตอบคำถามและ การแสดงความคิดเห็น

เพลง สัตว์น้ำ

(สงวนศรี บุณยามระ พันธุ์พันธ์)

มาพวกเรา
มาเล่นน้ำเร็วไว
ไวพวกเราไว
หอย ปู กุ้ง ปลา
เราเป็นสัตว์น้ำ
อยู่ในน้ำตลอดเวลา

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 8

เรื่อง

ปลา

เนื้อหา

ปลามีรูปร่างและสีต่างกัน มีครีบและหางสำหรับว่ายน้ำ ปลาบางชนิดเลี้ยงไว้ดูเล่น เช่น ปลาเงิน ปลาทอง บางชนิดก็เป็นอาหาร เช่น ปลาช่อน ปลาดุก เป็นต้น ซึ่งอาศัยอยู่ในแม่น้ำลำคลอง เรียกว่า ปลาน้ำจืด ส่วนปลาที่อาศัยอยู่ในทะเลเรียกว่า ปลาน้ำเค็ม เช่น ปลาทู และ ฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกรูปร่างลักษณะ และประโยชน์ของปลาได้
2. เด็กสามารถเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวาได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพปลาชนิดต่าง ๆ
2. เพลงปลาทอง
3. แผ่นภาพประกอบการสอนการเคลื่อนสายตา
4. จานและกล่องกระดาษ

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูทนายปัญหาเกี่ยวกับเด็กว่า สัตว์น้ำอะไรเอ๋ย ที่เรานำมาทำอาหาร ลำตัวมีเกล็ด มีครีบ มีหาง หายใจ

ขั้นนำ

1. ครูทนายปัญหาเกี่ยวกับเด็กว่า สัตว์น้ำอะไรเอ๋ยที่เรานำมาทำเป็นอาหาร ลำตัวมีเกล็ด มีครีบ มีหาง และหายใจทาง

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ทางเหนือ

- ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงสัตว์น้ำ

ขั้นสอน

- ครูนำภาพปลาที่มีกระดาษปิดไว้ แล้วให้เด็กออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อที่จะเปิดภาพที่ครูปิดไว้จนครบจำนวน ในระหว่างที่เปิดภาพนั้น ครูจะถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กๆ ทายว่า ภาพที่เห็นเป็นบางส่วนนั้นเป็นภาพอะไร
- เมื่อเด็กเปิดภาพและ เรียกชื่อภาพถูกต้องแล้ว ครูจะให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงชื่อ รูปร่าง และลักษณะของปลาที่เรารู้จัก
- ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ปลาที่เด็กๆ เคยรู้จักนั้นมีประโยชน์อย่างไรบ้าง เช่นอาหาร เลี้ยงไว้ดูเล่น
- ครูสอนให้เด็กร้องเพลง ปลาทอง และทำท่าทางประกอบเพลงปลาทอง
- ครูและเด็กช่วยกัน สนทนาถึงเพลงปลาทอง ว่าปลาทองเราเลี้ยงไว้ทำไมและถามประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปลาทอง

เหนือ

- ครูให้เด็กร้องเพลง และทำท่าทางประกอบเพลงสัตว์น้ำ

ขั้นสอน

- ครูให้เด็กๆ ปิดตา แล้วครูหยิบภาพปลามาให้เด็กดู แล้วบอกให้เด็กเปิดตาได้ เมื่อเด็กเห็นภาพแล้ว ครูให้เด็กลองคิดว่าจากลักษณะรูปร่างของปลาที่เด็กๆ เห็นนี้ เด็กๆ คิดว่าปลาเราสามารถเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น ปลาเหมือนกับเครื่องบิน เพราะว่า รูปร่างเหมือนปีกของเครื่องบิน เหมือนครีบปลา ส่วนหางของเครื่องบินเหมือนกับหางของปลา หรือสัตว์อะไรที่เหมือนกับปลาบ้าง เพราะอะไร เป็นต้น
(เป็นการเปรียบเทียบแบบตรง)
- ครูให้เด็กๆ ลองคิดว่า การเคลื่อนที่ของปลา จากการศึกษาว่าน้ำไปมาจากภาพที่ครูนำมาโดยครูจะเคลื่อนที่ภาพของปลาจากซ้ายไปขวา ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบว่า การ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นเนคติกส์

8. ครูนำแผ่นภาพปลาที่สามารถเคลื่อนที่ใต้ โดยครูจะบอกว่า ปลาจะว่ายไปและครูจะตั้งเชือกให้ปลาเคลื่อนที่จากซ้ายไปขวาเพื่อฝึกสายตาเด็ก

เคลื่อนไหวของปลาเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น การว่ายน้ำของปลาเหมือนกับรถยนต์วิ่ง เพราะรถสามารถเคลื่อนที่ไปมาจากซ้ายไปขวาได้ปลา หรือการว่ายน้ำของปลาเหมือนการเดิน หรือ การวิ่งของคน ที่สามารถไปซ้ายขวาได้ เหมือนกัน เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึง รูปร่างลักษณะ และประโยชน์ของปลาที่ขัดแย้ง หรือตรงข้ามกัน เช่น ปลาบางชนิดตัวเล็กแต่ใจร้าย กินคนเป็นอาหาร เช่น ปลาปิรันย่า แต่ปลาบางชนิดตัวใหญ่แต่ใจดี เช่น ปลาวาฬช่วยชีวิตคนให้รอดตายได้จากการจมน้ำตาย เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

6. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงปลาทอง และให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ถ้าเด็กๆ สามารถเลือกเกิดเป็นปลาได้ เด็กจะเลือกเกิดเป็นปลาอะไร เพราะอะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรบ้างถ้าเด็กๆ เป็นปลา
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

9. ครูแจกภาพปลาให้เด็กๆ คนละ 1 ภาพ แล้วครูจะให้เด็กๆ นำปลามาไว้ในที่ที่เด็กคิดว่า ปลาที่เด็กได้นั้นมีประโยชน์อย่างไร เช่น ถ้าเป็นอาหารก็นำมาวางไว้ในจาน แต่ถ้าเลี้ยงไว้ดูเล่น ก็นำมาวางไว้ในกล่องกระดาษ
10. ครูให้เด็กๆ มองตามการเคลื่อนที่ของปลา จากซ้ายไปขวา

ขั้นสรุป

7. ครูแจกภาพปลาให้เด็กๆ คนละ 1 ภาพ แล้วครูจะให้เด็กๆ นำปลามาไว้ในที่ๆ เด็กคิดว่า ปลาที่เด็กได้นั้นมีประโยชน์อย่างไร เช่น ถ้าเป็นอาหารก็นำมาวางไว้ในจาน แต่ถ้าเลี้ยงไว้ดูเล่นก็นำมาวางไว้ในกล่องกระดาษ
 8. ครูให้เด็กๆ มองตามการเคลื่อนที่ของปลา จากซ้ายไปขวา
-

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

เพลง ปลาทอง

(คุณหญิงเบญจมา แสงมลิ)

ในสระใหญ่แลไปเห็นปลา
สีทองโอ้อ่าตาสดใส
ครีบกางหางโบก่องไว
โลดไล่น้ำดำลง

เพลง สัตว์น้ำ

(สงวนศรี บุญยามระ พันธุ์พันธ์)

มาพวกเรา
มาเล่นน้ำเร็วไว
ไวพวกเรา
หอย ปู กุ้ง ปลา
เราเป็นสัตว์น้ำ
อยู่ในทุกเวลา

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 9

เรื่อง

ปู

เนื้อหา

ปูเป็นสัตว์น้ำ ชนิดหนึ่งมีกระดองแข็งหุ้มตัว มีก้ามใหญ่ 2 ข้าง มีขาเล็ก ๆ 8 ขา ปูมีหลายชนิด เช่น ปูม้า ปูทะเล ปูอาศัยอยู่ชายน้ำ ใช้ประกอบเป็นอาหาร การเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกรูปร่าง ลักษณะ และประโยชน์ของปูได้
2. เด็กสามารถเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวาได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. แถบภาพประกอบการเคลื่อนที่ของปู
2. ภาพปู
3. นิทานเรื่องปูเส กับ ปูลวน หาบ้านใหม่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่อง ปูเส กับ ปูลวน ให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทาน เรื่องปูเส กับปูลวน ให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นสอน

2. หลังจากที่ครูเล่านิทานจบแล้ว ครูสนทนากับเด็กเรื่องนิทานที่ครูเล่า

ขั้นสอน

2. ครูนำภาพปูมาให้เด็กดู และให้เด็กๆ ช่วยกันพิจารณาดูว่า ภาพที่เด็กๆ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นเนคติกส์

- เช่น ถามว่า เด็กๆ เคยเห็นปูที่ไหน มาบ้าง ปูมีรูปร่างอย่างไร ปูเดินอย่างไร เป็นต้น
3. ครูหยิบภาพปูมาวางไว้ โดยครูจะให้เด็กออกมาเปิดดูภาพที่ครูปิดไว้ว่าแต่ละภาพนั้น เป็นภาพอะไรจนครบทุกภาพ
 4. ครูสอนให้เด็กร้องเพลง ปูม้า และ ทำท่าทางประกอบเพลงปูม้า
 5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อปู ที่เด็ก รู้จักว่ามีชื่อเรียกอะไรบ้าง
 6. ครูสนทนากับเด็กๆ ว่าเด็กๆ เคยเห็นปูจากที่ใดบ้าง เช่น ชายทะเล หรือ ในร้านอาหาร
 7. ครูให้เด็กๆ บอกว่า ปูมีประโยชน์อย่างไรบ้าง
 8. ครูนำแถบภาพประกอบการเดินของปูจากซ้ายไปขวาให้เด็กๆ ได้ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา
- เห็นนี้เราสามารถเปรียบเทียบ ปู กับอะไรได้บ้างจากรูปร่าง ลักษณะ และประโยชน์ของปูเพราะอะไร เช่น ปูเหมือนกับหุ้ยนนต์ เพราะปูเดินงุ่มง่ามเหมือนหุ้ยนนต์ หรือ ปูเหมือนกับแมงมุม เพราะปูมีขามากมายเหมือนกัน เป็นต้น
- (การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า จากลักษณะการเดินของปู นั้นเด็กๆ คิดว่าการเดินของปูนั้นเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น ปูเดินเหมือนกับคนเมาเหล้า เพราะเดินไม่ตรงทาง เป๋ไป เป๋มา หรือปูเดินเหมือนกับลูกตุ้มนาฬิกา แกว่งไปแกว่งมา เป็นต้น
- (การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กลองช่วยกันคิด ว่าจากปูที่เด็กๆ เห็นนี้หรือเคยรู้จักมาก่อน เด็กๆ คิดว่าจากรูปร่าง ลักษณะและประโยชน์ของปู มีลักษณะที่ขัดแย้งหรือตรงข้ามกันอย่างไรบ้าง เช่นตัวปูจากลักษณะภายนอกนั้นแข็ง แต่ลักษณะภายใน

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ในของปุนั้นนี้ม หรือเปลือกของปุนั้นห่อหุ้ม
ตัวปู้ไว้เมื่อเราดูจากภายนอกแล้วเราจะดู
เหมือนว่า ไม่มีประโยชน์แต่เราสามารถ
ได้ประโยชน์จากกระดองปู้ คือ นำมาทำ
เครื่องประดับหรือ นำไปเป็นปุ๋ย เป็นต้น
จากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้าม
กันดังกล่าว เช่น สิ่งที่ได้ค่าแต่มาด้วยคุณค่า
 เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. ครูให้เด็กๆ บอกว่า ถ้าเด็กๆ สามารถ
เป็นปู้แล้วเด็กๆ จะเลือกเป็นปุ๋ยอะไร
เพราะอะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร
ถ้าเด็กๆ เป็นปู้แล้ว

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

9. ครูให้เด็กๆ ลองเดินเลียนแบบท่า
ท่าเดินของปู้
10. ครูและเด็กร้องเพลงและทำท่าทาง
ประกอบเพลงปู้ม้า
11. ครูนำแถบภาพการเดินของปู้ มาให้
เด็กฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้าย
ไปขวา
12. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันตอบว่า ปู้ใช้
ทำประโยชน์อะไรบ้าง

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กๆ ลองเดินเลียนแบบท่า
เดินของปู้
7. ครูและเด็กร้องเพลงที่ทำทางประกอบ
เพลงปู้ม้า
8. ครูนำแถบภาพการเดินของปู้มาให้
เด็กฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไป
ขวา
9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันตอบว่า ปู้ใช้ทำ
ประโยชน์อะไรบ้าง

ประเมิณผล

1. สั้งเกตจากการตอบคั้ถามและ การแสดงความคิดเห็น
2. สั้งเกตจากการปฏิบัติตามคั้สั่ง

นิทานเรื่อง เส กับ ฉวนหาบ้านใหม่

(ศรีสุรศักดิ์ พูลทรัพย์)

ปู่เสฉวน 2 ตัว ชื่อ เส และ ฉวน เป็นเพื่อนรักกันมากชอบไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ วันหนึ่งเส ปรึกษากับ ฉวนว่า "บ้านเราชักรจะคับแคบไปเสียแล้ว เราออกไปหาบ้านใหม่กันดีไหม ฉวน" จริงซี ฉวนก็รู้สึกอึดอัดเหมือนกัน เราไปกันเดี๋ยวนี้เลยนะ เส " ว่าแล้ว เส กับ ฉวนก็พากันเดินมุ่งหน้าไปยังชายหาดกว้างซึ่งมีเปลือกหอยสวย ๆ ถูกคลื่นซัดขึ้นมามากมาย

ทั้งเสและฉวนวิ่งเข้าวิ่งออกจากเปลือกหอยเปลือกหนึ่งไปอีกเปลือกหนึ่งเพื่อค้นหาบ้านที่เหมาะสม แต่ก็ยังไม่เจอเปลือกหอยที่ถูกใจ บางครั้งทั้งสองจะวิ่งเข้าไปยังหอยตัวเดียวกัน เพราะต่างก็คิดว่าสวยน่าอยู่ใครถึงก่อนจะได้ใช้เป็นบ้านของตน แต่เมื่อสำรวจดูแล้วก็กลับเห็นว่าไม่น่าอยู่ บางครั้งการวิ่งแข่งทำให้ไม่ทันสังเกตว่าหอยนั้นมีเจ้าของอยู่ก่อนแล้ว เมื่อวิ่งเข้าไปก็ถูกเจ้าของเล่นงานจนต้องล่าถอยออกมา ในที่สุดเสก็พบเปลือกหอยที่มีขนาดพอเหมาะ เสียแต่ภายนอกดำ ๆ มีแต่ตะไคร้จับเต็มจนดูไม่สวย เสคิดว่าเราอยู่ข้างใน หากข้างในอยู่สบายถึงข้างนอกจะไม่สวยก็ช่างเถิด หากขัตุญให้สะอาดเราก็พอใจแล้ว เสจึงตัดสินใจในเลือกเปลือกหอยนั้นเป็นบ้านของเขา ถึงแม้ฉวนจะติว่าไม่สวยก็ตาม

เจ้าฉวนช่างเลือกก็เลือกต่อไปเรื่อย ๆ ขณะที่เสมัวสำรวจเช็ดถูบ้านใหม่ของเขาอยู่ ฉวนเลือกแล้วเลือกอีกจนเย็นจึงพบเปลือกหอยที่ถูกใจ เป็นหอยที่สวยงาม ฉวนภูมิใจเหลือเกินรีบนำมาอวดเสทันที แต่ฉวนหาเสไม่เจอเสียแล้ว เสเปลี่ยนบ้านใหม่จำได้ว่า เป็นหอยดำ ๆ มีแต่ตะไคร้เต็มพอไปดูคิดว่าใช่ ก็กลับไม่ใช่บ้านของเส ในที่สุดฉวนก็ใช้วิธีร้องเรียก "เส เธออยู่ไหน เส" "ฉวนอยู่ที่นี่ ฉวน" เสโผล่ออกจากตัวหอยตัวใหม่สะอาดตา "อ้าวนี่ไม่ใช่หอยที่เธอเลือกไว้" "ฉวนอุทานด้วยความประหลาดใจ" ใช่ซีฉวนเพียงแต่ฉันทัดล้างให้มันสะอาดกว่าเท่านั้น "เสอธิบาย" บ้านใหม่ของเธอสวยมากฉฉฉวน เสชมอย่างจริงใจ "ของเธอก็สวยกว่าที่ฉฉฉาดไว้" ฉวนชมตอบบ้าง เย็นวันนั้นปู่เสฉวนทั้งสองก็อยู่ในบ้านใหม่อย่างมีความสุข

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 10

เรื่อง

ชื่อ และ รูปร่างของนก

เนื้อหา

ชื่อและ รูปร่างลักษณะของนก นกเป็นสัตว์ปีกมีขนปกคลุมทั้งตัว มีขา 2 ขา บินไปไหนมาไหนได้ นกส่วนมากมีสีสวยงาม เช่น นกยูง นกที่คนเราพบเห็นบ่อย ๆ เช่น นกกระจอก นกกระจิบ นกเอี้ยง นกพิราบ

การรู้ค่าผลความหมายจำนวน 8

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกชื่อนกได้ 3 ชื่อ
2. เด็กสามารถบอกลักษณะนกได้
3. เด็กสามารถบอกค่าและความหมายจำนวน 8 ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. นิทานเรื่องกาสสร้างรัง
2. นกกระดาษ
3. เพลง ลูกนก
4. เชือกไนลอน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทาน เรื่อง กาสสร้างรัง ให้เด็กฟัง

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่อง กาสสร้างรังให้เด็กฟัง

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสอน

2. ครูเล่านิทานจบแล้ว ครูให้เด็กช่วยกันบอกถึง ชื่อและ ลักษณะของนกที่มีอยู่ในนิทานว่า มีนกอะไรบ้าง
3. ครูให้เด็กๆ บอกชื่อนกอื่นๆ ที่ไม่มีอยู่ในนิทานว่ายังมีนกอื่นๆ อะไรอีกบ้าง
4. ครูสอนให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ลูกนก
5. ครูและเด็กสนทนาถึงเพลง ลูกนกในเรื่องของ ประสบการณ์ที่เด็กเคยพบเห็นนกอะไรบ้าง เคยเห็นนกมาบ้างหรือเปล่า จากที่ใด
6. ครูหยิบกล่องกระดาษที่มีนกใส่อยู่ แล้วนำภาพนกมาติดบนกระดาษที่ละภาพพร้อมทั้งให้เด็กนับจำนวนนกไปที่ละตัวจนครบ 8 ตัว
7. หลังจากนั้นครูนำภาพนกออกมาจากกระดาษ แล้วเรียกให้เด็กออกมาติดภาพนกคนละภาพ จำนวน 8 คน แล้วให้เพื่อนช่วยกันบอกจำนวนว่ามีนกอยู่จำนวนเท่าไร

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า จากรูปร่างและลักษณะของนกที่เด็กๆ เห็น จากการเล่านิทานนี้ เด็กๆ คิดว่า เราสามารถเปรียบเทียบนกกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบนกกับ เครื่องบิน เพราะนกและเครื่องบินได้เหมือนกัน หรือนกเหมือนกับว่า เพราะต่างก็บินลอยได้อยู่ในอากาศเหมือนกัน หรือ นกเหมือนกับปลา เพราะครีบปลาเหมือนกับปีกนก และหางปลาก็เหมือนหางนก เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่า ถ้าครูนำนกมา 1 ตัววางบนจาน 1 ใบ และนกอีก 1 ตัววางบนจานอีก 1 ใบ ครูให้เด็กลองคิดว่า ครูจะใช้จานกี่ใบกับนก 8 ตัวนี้ หรือ ถ้าครูนำนกมาทำเป็นกระเป๋าทันที 1 ตัว จะทำกระเป๋าทันที 1 ใบ ถ้าครูจะทำกระเป๋าทันที 8 ใบ จะใช้ชามกี่ตัว เป็นต้น หลังจากนั้นครูจะให้เด็กลองสมมุติเป็นสิ่งอื่นๆ อีกแล้วฝึกการนับจำนวน ให้รู้ค่าจำนวน 8 นี้
(การเปรียบเทียบแบบตรง)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดถึงสิ่งที่มีความ
 แย้ง หรือ ตรงกันข้ามของนก ใน
 เรื่องของรูปร่าง ลักษณะ และชื่อของ
 นกชนิดต่าง ๆ เช่น นกตัวใหญ่แต่วิ่ง
 เร็วมาก เช่น นกกระจอกเทศ นกที่
 ดูจากลักษณะแล้วว่าเป็นสัตว์ที่ธรรมดา
 ชนิดหนึ่งแต่มีความสามารถมากพูดเลียน
 แบบภาษามนุษย์ได้ นกบางชนิดขायาว
 มาก เช่น นกกระยาง แต่บางชนิดขา
 สั้น เช่น นกกระจอก นกบางชนิดตัวเล็ก
 แต่ชอบทำลายพืชไร่ เช่น นกกระจาบ
 นกบางชนิดสีดำ เช่น นกกา บางชนิด
 สีขาว เช่น นกกระยาง เป็นต้น
 หลังจากนั้นก็ครูให้นักเรียนคิดคำใหม่จาก
 คำขัดแย้งกันดังกล่าว เช่น ขायาวแต่
 วิ่งช้า หรือ ขาสั้นแต่วิ่งเร็ว เป็นต้น
 (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครูให้เด็กๆ ลองสมมติว่า ถ้าเด็กๆ
 สามารถเลือกเกิดเป็นนกได้ จะเลือก
 เป็นนกอะไร เพราะอะไร จะรู้สึก
 อย่างไรบ้าง
 (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นสรุป

8. ครูให้เด็กๆ ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ลูกรัก
9. ครูแจกภาพนกให้เด็กๆ คนละ 1 ภาพและให้เด็กๆ ออกมาร้อยภาพนกที่เชือกที่ครูเตรียมไว้
10. ครูนำภาพนกมาติดบนกระดาษที่ละภาพให้เด็กนับจำนวนนกทีละภาพจนครบจำนวนนก 8 ภาพ
11. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อนกที่เด็กๆ รู้จักมาแล้วว่ามีนกอะไรบ้าง

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กๆ ร้องเพลง และทำท่าทางประกอบเพลงลูกรัก
 7. ครูแจกภาพนกให้เด็กๆ คนละ 1 ภาพและให้เด็กๆ ออกมาร้อยภาพที่เชือกที่ครูเตรียมไว้
 8. ครูนำภาพนกมาติดบนกระดาษที่ละภาพให้เด็กนับจำนวนนกทีละภาพจนครบจำนวนนก 8 ภาพ
 9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อนกที่เด็กๆ รู้จักมาแล้วว่ามีนกอะไรบ้าง
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

เพลง ลูกนก

(วิชัย น้อยเสนีย์)

ดูซีลูกนกเอ๋ย

เจ้าบ่ เคยโผผกผัน

อายุเจ้าเยาว์วัย

อย่าเห็นไปไกลรวงรัง

ตัวเจ้ายังไม่ห่างอกแม่

นิทานเรื่อง กาสสร้างรัง

(บุญชู สนั่นเสียง)

ในป่าแห่งหนึ่งนกกา นกเขา นกยูง นกแก้ว เป็นเพื่อนกัน วันหนึ่งกาคิดจะสร้างรัง จึงไปขอเพื่อน ๆ ช่วยหาเศษไม้ นกเขา นกยูงก็ไม่ช่วย กาจจึงไปหาเศษไม้มาเอง เมื่อหาเศษไม้ได้ก็ไปขอเพื่อน ๆ ให้มาช่วยสร้างรัง เพื่อน ๆ ก็ไม่ยอมช่วย กาจจึงสร้างรังเอง เมื่อสร้างรังเสร็จ กาจจึงไปขอบนุ่น ๆ จากเพื่อนเพื่อนนำมาใส่ไว้ในรังให้นุ่ม เพื่อนก็ไม่ยอมให้ กาจจึงบินไปหาปุ๋ยฝ้ายมาใส่รัง และอาศัยอยู่ในรังอย่างมีความสุข

วันหนึ่งมีพายุพัดมา อากาศหนาวเย็น ฝนกำลังจะตก นกเขา นกยูง นกแก้ว จึงมาขออาศัยอยู่กับกา แต่กาไม่ยอมให้อยู่ด้วย กาบอกว่ารังกาสสร้างเอง ก็ต้องอยู่เอง เพื่อน ๆ ก็เลยต้องทนหนาวอยู่ข้างนอก

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 11

เรื่อง

ส่วนต่าง ๆ ของนก

เนื้อหา

ลักษณะของนก นกส่วนมากมีรูปร่าง ลักษณะเพรียวลม ปากแหลม มีปีก 2 ปีก ซึ่งมีรูปร่างเหมาะสมแก่การเคลื่อนไหวในอากาศ นกมีส่วนที่ปกคลุมเรียกว่า ขน ขนนก มีหน้าที่ปกคลุมร่างกาย และ ป้องกันความหนาวเย็น

การนับจำนวน 1-30

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกลักษณะต่าง ๆ ของนกได้
2. เด็กสามารถนับเรียงลำดับ 1-30 ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อ และ อุปกรณ์

1. ภาพนกชนิดต่าง ๆ จำนวน 30 ภาพ
2. ภาพส่วนประกอบต่าง ๆ ของนก เช่น ปีก หาง ตัว ขา เป็นต้น
3. กล้องกระดาษ
4. เพลงลูกนก

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ลูกนก

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ลูกนก

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

2. ครูสนทนากับเด็กๆ ว่า ร่างกายของ
เด็กๆ ประกอบได้ด้วยอะไรบ้าง เช่น
ศีรษะ ลำตัว ขา แขน เป็นต้น

ขั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กว่า เมื่อวานนี้เด็กๆ
รู้จักนกอะไรบ้างแล้ว เมื่อเด็กบอกชื่อ
นกหมดแล้ว ครูจะให้เด็กช่วยกันบอกว่า
นกนั้น มีส่วนประกอบอะไรบ้าง
4. ครูนำกระดาษเปล่ามาติดบนกระดานและ
บอกกับเด็กว่า ครูจะให้เด็กๆ ช่วยกัน
ติดภาพนกกัน โดยครูจะให้เด็กออกมารับ
อวัยวะของนกจากครูก่อนละส่วน คนละ 1
ชิ้นแล้วนำมาติดบนกระดานที่ครูเตรียมไว้
ให้ โดยเริ่มจาก ตัวนก ปีกนก หางนก
ขาของนก
5. เมื่อเด็กติดภาพนกเรียบร้อยแล้วครูจะ
ให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ปีกของนกมี
ไว้เพื่ออะไร ขนนกมีไว้เพื่ออะไร
6. ครูนำภาพนกชนิดต่างๆ มาให้เด็กดู
และถามเด็กว่า นกแต่ละชนิดมีอวัยวะ
เหมือนกันหรือไม่ หลังจากนั้นครูนำ
ภาพนกออกมาครั้งละ 1 ตัว ให้เด็ก
ช่วยกันนับจำนวนนกจาก 1-30 ตัว

2. ครูสนทนากับเด็กๆ ว่า ร่างกายของ
เด็กๆ ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
เช่น ศีรษะ ลำตัว ขา แขน เป็นต้น

ขั้นสอน

3. ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบอวัยวะ
ของนกว่า ปีกนก และขนของนก
สามารถเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง
เพราะอะไร เช่น ปีกของนกเหมือน
กับปีกของเครื่องบิน เพราะใช้บินหรือ
ใช้ในการขับเคลื่อน หรือขนของนก
เหมือนกับผ้าห่ม เพราะเราใช้ผ้าห่ม
เพื่อทำให้ร่างกายอบอุ่น ซึ่งขนนกมีไว้
เพื่อปกคลุมร่างกาย เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กดูภาพนก แล้วช่วยกันพิจารณา
ว่านกแต่ละชนิดมีอวัยวะ และลักษณะที่
แตกต่างกัน หรือขัดแย้งกันอย่างไรบ้าง
เช่น ปีกของนกบางชนิดใหญ่ แต่นกบาง
ชนิดปีกมีขนาดเล็ก ขนนกบางชนิดมีมาก
แต่นกบางชนิดมีน้อย หรืออาจจะเป็น
อวัยวะส่วนอื่นๆ เช่น ขา ตา เป็นต้น
หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำที่
ตรงข้ามกัน เช่น ปีกที่ใหญ่แต่ดูอ่อนแอ
หรือปีกเล็กที่แข็งแรง เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กออกมาติดภาพนกบนกระดาน ตามอวัยวะที่ครูแจกให้ เช่น ปีกนก ขนนก หางนก และขานก เป็นต้น
8. ครูนำภาพนกมาจำนวน 30 ตัว และครูจะหยิบภาพนกทีละภาพโดยให้เด็กนับทีละคน เช่น หยิบตัวที่ 1 เด็กคนแรกจะนับหนึ่ง เมื่อหยิบตัวต่อไปเด็กคนต่อไปจะนับ 2 ไปตามลำดับ จนครบ
9. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ลูกรอก

5. ครูให้เด็กๆ ลองสมมติตัวเองเป็นนกที่ไม่มีขนปกคลุมร่างกายและไม่มีปีกด้วยเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรบ้าง
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กออกมาติดภาพนกบนกระดานตามอวัยวะที่ครูแจกให้ เช่น ปีกนก ขนนก หางนก และขานก เป็นต้น
7. ครูนำภาพนกมาจำนวน 30 ตัว และครูจะหยิบภาพนกทีละภาพโดยให้เด็กนับทีละคน เช่น หยิบตัวที่ 1 เด็กคนแรกจะนับ 1 เมื่อหยิบตัวต่อไปเด็กคนต่อไปจะนับ 2 ไปตามลำดับจนครบ
8. ครูให้เด็กร้องเพลง และทำท่าทางประกอบเพลง ลูกรอก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

เพลง ลูกนก

(วิชัย น้อยเสนีย์)

ดูสิลูกนกเอ๋ย

เจ้าบ่เคยโผผกผัน

อายุเจ้าเยาว์วัย

อย่าเห็นไปไกลรวงรัง

ตัวเจ้ายังไม่ห่างอกแม่

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 12

เรื่อง

ที่อยู่ของนก

เนื้อหา

ที่อยู่อาศัยของนก เรียกว่ารัง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน บางชนิดทำรังบนต้นไม้ บางชนิดทำรังบนดิน หรือบางชนิดก็ทำรังเป็นโพรงไม้ เช่น นกหัวขวาน หรือ นกบางชนิด ใช้น้ำลายสำหรับก่อออกมาทำรัง เช่น นกนางแอ่น

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกที่อยู่ของนกได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพรังนก
2. คำคล้องจองนกน้อย
3. ภาพนกชนิดต่าง ๆ
4. กล้องกระดาษ

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจอง นกน้อย และสรรพนามทบทวน จากนิทานเรื่อง กาสร้างรัง

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจอง นกน้อย และสรรพนามทบทวน จากนิทานเรื่อง กาสร้างรัง

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสอน

2. ครูถามเด็กๆ ว่า ที่อยู่ของนกเราเรียกว่าอะไรบ้าง
3. ครูให้เด็กออกมาเล่า ประสบการณ์เกี่ยวกับ นก เช่น เคยเห็นรังนกหรือไม่เห็นรังของนกอะไร มีลักษณะอย่างไร เป็นต้น
4. ครูนำภาพรังนกออกมาสนทนากับเด็กในเรื่องของลักษณะรังนกที่ไม่เหมือนกัน นกบางชนิดมีรังบนต้นไม้ บางชนิดทำรังบนพื้นดิน บางชนิดทำรังในโพรงไม้ หรือนกนางแอ่น ที่ใช้น้ำลายมาทำรังนก
5. ครูนำกล่องออกมาบอกกับเด็กว่า กล่องใบนี้เป็นรังนก หลังจากนั้นครูแจกนกให้เด็กคนละ 1 ตัวให้เด็กถือตัวนกออกมาและบินออกมานำนกมาใส่ลงในกล่องกระดาษนี้ จนครบทุกคน
6. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจองนกน้อยและสนทนากับเด็กว่า นกร้องอย่างไรบ้าง และนกบอกให้เด็กๆ เป็นอย่างไร

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดเปรียบเทียบว่าเราสามารถเปรียบเทียบ รังของนก กับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น รังนกเหมือนกับบ้าน เพราะเรามีบ้านไว้เป็นที่อยู่อาศัย หรือ รังนกเหมือนกับกล่องกระดาษ เพราะกล่องกระดาษเป็นที่อยู่ของหนังสือ เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ลองคิดว่า รังนกแต่ละอย่างมีความแตกต่างและตรงข้ามกันอย่างไรบ้าง เพราะอะไร เช่น รังของนกบางชนิดเช่น นกนางแอ่น ใช้น้ำลายทำรัง เด็กๆ จะคิดว่า รังจากน้ำลายสกปรกแต่จริงๆ แล้ว รังนกนางแอ่นมีค่ามาก เรานำมาทำอาหารและมีราคาแพงมากด้วย หรือรังของนกบางรังเล็ก แต่บางรังใหญ่ หรือรังนกบางรังเรียบร้อยแต่บางรังรกรุงรังไม่เรียบร้อย เป็นต้น หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ คิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกันเช่น รังใหญ่ที่เบา หรือรังเล็กที่หนัก เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า รังนกมีลักษณะอย่างไรบ้าง เช่น บางชนิดอยู่บนต้นไม้ บางชนิดอยู่บนดิน หรือ บางชนิดอยู่ในโพรงไม้ เป็นต้น
8. ครูแจกภาพนกให้เด็กๆ คนละ 1 ตัว แล้วให้เด็กบินเป็นนกนำนกมาไว้ในรังที่ครูเตรียมไว้
9. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจองนกน้อย

ขั้นสรุป

4. ครูให้เด็กๆ ลองสมมติตัวเองเป็นรังนกเด็กๆ จะเลือกเป็นรังของนกอะไรเพราะอะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรบ้าง
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า รังนกมีลักษณะอย่างไรบ้าง เช่น บางชนิดอยู่บนต้นไม้ บางชนิดอยู่บนดิน หรือ บางชนิดอยู่ในโพรงไม้ เป็นต้น
6. ครูแจกภาพนกให้เด็กๆ คนละ 1 ตัว แล้วให้เด็กบินเป็นนก นำนกมาไว้ที่รังที่ครูเตรียมไว้
7. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจอง นกน้อย

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและ การแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติตามคำสั่ง

คำคล้องจองนกน้อย

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

(เด็ก) นกเอ๋ย นก นกเอ๋ย นก
 ร้องเพลงบนต้นไม้
 บอกหน่อยสิ บอกหน่อยสิ
 เขาร้องเพลงอะไร

(นก) เด็กเอ๋ย เด็ก เด็กเอ๋ย เด็ก
 ฉันจะบอกให้เธอ
 ขอให้เป็น ขอให้เป็น ขอให้เป็นคนดี

(พร้อม) จิบ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13

เรื่อง

ชื่อและประโยชน์ของอาหาร

เนื้อหา

อาหารที่มีประโยชน์ได้แก่ เนื้อ ไข่ ผักต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกชื่อ และประโยชน์ของอาหารได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพเด็กขาดอาหารและเด็กที่ร่างกายแข็งแรง
2. เพลงอาหารของฉัน
3. ภาพอาหารหลัก 5 หมู่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพเด็กที่ขาดอาหาร และเด็กที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งภาพทั้งสองภาพครูจะปิดไว้ด้วยกระดาษทึบ 10 ชิ้น
2. ครูให้เด็กๆ ออกมาครั้งละ 1 คนเพื่อเปิดภาพคนละ 1 ภาพจนครบ 2 ภาพ โดยที่ในระหว่างเปิดภาพครูจะคอยถามเด็กๆ เพื่อให้เด็กทายว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพเด็กที่ขาดอาหารและเด็กที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งภาพทั้งสองภาพครูจะปิดภาพไว้ด้วยกระดาษทึบ 10 ชิ้น
2. ครูให้เด็กๆ ออกมาครั้งละ 1 คนเพื่อเปิดภาพคนละ 1 ภาพจนครบ 2 ภาพ โดยที่ในระหว่างเปิดภาพครูจะถามเด็กๆ เพื่อให้เด็กทายว่าเป็นภาพอะไร

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมนินเนคติกส์

ขั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับรูปทั้ง 2 ภาพถึงรูปลักษณะของคนในภาพ
4. ครูถามเด็กโดยให้เด็กๆ ช่วยกันคิดว่าจากรูปร่างลักษณะดังกล่าวเป็นเพราะสาเหตุใดบ้าง
5. ครูถามเด็กๆ ว่าเด็กๆ อยากเป็นเด็กในภาพใด เพราะอะไร
6. ครูให้ออกมาบอกชื่ออาหารที่ตนรับประทานเมื่อตอนเข้าก่อนมาโรงเรียน
7. ครูให้เด็กช่วยกันบอกถึงประโยชน์ของอาหารว่า "เรารับประทานอาหารทำไม"
8. ครูถามเด็กๆ ว่าชอบรับประทานอาหารอะไรมากที่สุด

ขั้นสอน

3. ครูให้เด็กๆ บอกถึงประโยชน์ของอาหารที่เรารับประทานที่เราสามารถเปรียบเทียบประโยชน์ของอาหารที่เราช่วยให้เรามีกำลังทำงานไปไหนก็ได้และทำให้ร่างกายเติบโต สามารถเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบอาหารกับน้ำมันรถเพราะน้ำมันรถทำให้รถเคลื่อนที่ไปได้ หรือ อาหารเหมือนกับปุ๋ย เพราะปุ๋ยทำให้ต้นไม้เจริญงอกงาม เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงลักษณะที่แตกต่าง หรือตรงข้ามกันของรูปภาพ 2 ภาพนี้ว่ามีอะไรบ้าง เช่น อ้วน-ผอม น่ารัก-น่าเกลียด เป็นต้น หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น อ้วนแต่น่ารัก หรือ ผอมแต่น่าเกลียด เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงลักษณะของอาหารที่เรารับประทานว่ามีลักษณะแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เช่น เป็นอาหารเหลวหรืออาหารแข็ง รสเค็ม-รสจืด เป็นต้น

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมขั้นเนคติกส์

หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น อาหารเผ็ดที่แสนอร่อย หรืออาหารจืดที่ไม่อร่อย เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

6. ครูให้เด็กบอกถึงอาหารที่ตนเองชอบที่สุดมาคนละ 1 อย่าง และครูให้เด็กๆ ลองสมมุติตัวเองเป็นอาหารที่ตัวเองชอบ แล้วเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร เช่น ชอบรับประทานไข่ทอดครูจะให้เด็กคนที่ชอบไข่ทอดลองสมมุติตัวเองเป็นไข่ทอดแล้วจะรู้สึกอย่างไร เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า อาหารที่เด็กๆ รู้จักว่ามีอะไรบ้าง
10. ครูให้เด็กบอกถึงประโยชน์ของอาหาร
11. ครูสอนให้เด็กร้องเพลงอาหารของฉัน หรือ เพลงเกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงอาหารที่เด็กๆ รู้จัก ว่ามีอะไรบ้าง
8. ครูให้เด็กๆ บอกถึงประโยชน์ของอาหาร
9. ครูสอนให้เด็กร้องเพลงอาหารของฉัน หรือ เพลง เกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์

ประเมินผล

1. สังเกตอาหาร ตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

เพลง อาหารของฉัน

(ศิริลักษณ์ อนุกุล)

ฉันกินข้าวทุกวันฉันแข็งแรง
ฉันกินผักทุกวันฉันแข็งแรง
ฉันกินไข่ กินเนื้อ หมู ปู ปลา
อีกผลไม้ต่างๆทำให้กายาเจริญเติบโต

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 14

เรื่อง

วิธีปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร

เนื้อหา

สุขนิสัย และมารยาทในการรับประทานอาหาร เช่น รู้จักใช้ช้อนส้อม ช้อนกลาง ไม่พูดขณะเคี้ยวอาหารหรือไม่เคี้ยวอาหารดัง เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. บอกวิธีปฏิบัติตนก่อนและหลังรับประทานอาหารได้
2. แสดงมารยาทที่ดีในการรับประทานอาหาร

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. เพลงล้างมือ
2. ภาพ และของใช้ในการรับประทานอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับเด็กถึงอาหารที่เด็กๆ ชอบรับประทานว่ามีอะไรบ้าง
2. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทาง ประกอบเพลง ล้างมือ

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับเด็กถึงอาหารที่เด็กๆ ชอบรับประทานว่ามีอะไรบ้าง
2. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทาง ประกอบเพลง ล้างมือ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ชั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กๆ ถึงเนื้อเพลงว่า
ทำไมเด็กๆ ต้องล้างมือก่อนที่จะทำ
อะไร
4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันเล่าถึงประสบการณ์
เกี่ยวกับการรับประทานอาหาร เช่น
 - เด็กๆ เคยรับประทานอาหารที่ใดบ้าง
 - เด็กๆ เคยล้างมือก่อนรับประทานอาหารหรือไม่
5. ครูนำภาชนะที่ใส่อาหารเช่น จาน ช้อน
แก้วน้ำ สมมติว่าเด็กๆ จะรับประทานอาหาร
อาหารเด็กๆ ต้องล้างมือก่อนรับประทานอาหาร
พร้อมทั้งครูสาธิตให้เด็กดูด้วย
6. ครูเรียกเด็กให้ออกมาทดลองปฏิบัติ
มารยาทในการรับประทานอาหาร

ชั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กถึง มารยาทในการ
รับประทานอาหารว่าเวลาเรา
รับประทานอาหารเราต้องล้างมือให้
สะอาดก่อนทุกครั้ง ครูให้เด็กๆ ลอง
คิดเปรียบเทียบถึง มารยาทในการ
รับประทานอาหารกับอะไรได้บ้าง
เพราะอะไร เช่น การล้างมือกับการ
ล้างรถ เพราะต้องการทำความสะอาด
หรือ การล้างมือกับการเช็ดโต๊ะ เพราะ
เราต้องการให้โต๊ะสะอาดเรียบร้อย
เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กๆ ลองช่วยกันคิดเปรียบเทียบ
ถึงมารยาทในการรับประทานอาหารที่
มีความแตกต่างกันและขัดแย้งกัน เช่น
สะอาด-สกปรก เคี้ยวอาหารปิดปาก
เคี้ยวอาหารเปิดปาก เป็นต้น หลังจากนั้น
ครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกันเช่น
คนสวยที่มุ่มมาม หรือคนขี้เหร่ที่เรียบร้อย
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครูให้เด็กๆ ดูวิธีการปฏิบัติตนก่อนรับ
ประทานอาหาร โดยครูทำให้เด็ก
ดู หลังจากนั้น ครูนำภาชนะและของ
ใช้ในการรับประทานอาหาร เช่น จาน

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ซ้อน แก้วน้ำ ออกมาให้เด็กเลือกว่า
 ถ้าเด็กๆ สามารถเลือกเป็นภาษาไหนเหล่า
 นี้แล้วเด็กๆ จะเลือกเป็นอะไร เพราะ
 อะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรบ้าง
 (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กออกมาสาธิตวิธีปฏิบัติตน
ก่อนรับประทานอาหาร
8. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทาง
ประกอบเพลงล้างมือ

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กออกมาสาธิตวิธีปฏิบัติตนก่อน
รับประทานอาหาร
 7. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทาง
ประกอบเพลงล้างมือ
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติ

เพลง ล้างมือ

(คุณหญิงเบญจมา แสงมลิ)

มือนั้นสวยจริง ๆ

ถ้าเปื้อนไม่รีบล้างเร็วไว

กลับจากห้องน้ำและก่อนกินไป

ล้างมือเสียให้สะอาดเอ๋ย

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 15

เรื่อง

การซื้ออาหารและเวลาที่ควรรับประทานอาหาร

เนื้อหา

การเลือกซื้ออาหารที่สะอาดและมีประโยชน์และการรับประทานอาหารให้เป็นเวลา

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกได้ว่าควรเลือกซื้ออาหารชนิดใด
2. เด็กสามารถบอกซื้ออาหารที่ไม่ควรรับประทาน
3. เด็กสามารถบอกเวลาที่ควรรับประทานอาหารได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษสำหรับทำเป็นสนับัตร
2. นิทานเรื่องบทเรียนของหนู
3. รูปภาพอาหาร
 - ภาพอาหารสะอาด
 - ภาพอาหารสกปรกมีแมลงวันตอมหรือภาพท็อफी ลูกกวาด

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่องบทเรียนของหนู

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่องบทเรียนของหนู

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสอน

2. ครูถามเด็กว่า เด็กๆ เคยไปตลาดหรือไม่ ไปกับใคร ซื้ออะไรได้บ้าง
3. ครูให้เด็กๆ ลองพูดถึงบทเรียนของหนูว่า เป็นอย่างไรบ้าง จากนิทานที่ครูเล่า
4. ครูถามเด็กๆ ถึงเวลาในการรับประทานอาหารว่า เวลาใดบ้างในแต่ละวัน
5. ครูถามเด็กๆ ว่า ถ้าคนเรารับประทานอาหารไม่ตรงเวลาจะเกิดอะไรขึ้น
6. ครูให้เด็กบอกถึงอาหารที่เราควรซื้อมารับประทานกับอาหารที่เราไม่ควรซื้อมารับประทาน
7. ครูนำภาพ 2 ภาพซึ่งเป็นภาพอาหารที่สะอาดกับอาหารที่มีแมลงวันตอมมาให้เด็กๆ ดูและถามเด็กๆ ว่าเวลาเด็กๆ ไปตลาดเคยเห็นอาหารที่สะอาดและสกปรกที่ใดบ้างเป็นอาหารอะไร และเด็กๆ ซื้อหรือเปล่า
8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงประโยชน์และโทษของการรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กช่วยกันบอกชื่ออาหารที่ไม่ควรซื้อมารับประทานว่ามีอะไรบ้างทำไมเด็กๆ จึงไม่ควรซื้ออาหารเหล่านั้นมารับประทาน ครูให้เด็กลองช่วยกันคิดว่า อาหารที่เราไม่เลือกซื้อมารับประทานนั้นสามารถเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง เช่น ลูกกวาดกับยาฆ่าแมลง เพราะไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายแต่ให้โทษ หรือท็อฟฟี่กับแม้มด เพราะมีอันตรายกับตัวเราเหมือนกัน เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่ออาหารที่มีประโยชน์ที่เราควรซื้อมารับประทานและลองคิดเปรียบเทียบว่าอาหารที่มีประโยชน์ที่เด็กๆ ซื้อมาเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้างเช่น ผลไม้กับเลื้อ เพราะเลื้อมีประโยชน์เพราะเราใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม ผักกับกระเป่าหนังสือ เพราะเราใช้กระเป่าไว้สำหรับใส่หนังสือ เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

4. ครุ่นภาพอาหาร 2 ชนิดที่มีความแตกต่างกันคือจานหนึ่งเป็นจานอาหารที่ผักผลไม้ แต่อีกจานหนึ่งเป็นภาพอาหารที่ประกอบด้วยท็อปปี้ ลูกกวาด อาหารที่แมลงวันตอม โดยครูจะให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงลักษณะที่แตกต่างกันของอาหาร เช่น รับประทานได้ รับประทานไม่ได้ หรือรับประทานได้ แต่ทานแล้วทำให้ท้องเสีย หรือราคาแพง หรืออาหารที่รับประทานไม่ได้ แต่ราคาถูก เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครุ่นทนากับเด็กถึงเวลาที่เหมาะสำหรับรับประทานอาหาร และประโยชน์กับโทษของการรับประทานอาหารให้ตรงเวลากับรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา เช่น ถ้ารับประทานอาหารตรงเวลาก็จะรับประทานได้มาก เพราะร่างกายมีระบบการย่อยดี ถ้ารับประทานอาหารไม่ตรงเวลาจะทำให้รับประทานได้น้อย เพราะร่างกายย่อยไม่ดี จะเกิดอาการปวดท้อง เป็นต้น หลังจากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น อาหารอร่อยแต่ย่อยยากหรือ อาหารไม่อร่อยแต่ย่อยยาก เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

9. ครูแจกกระดาษที่เป็นธนบัตรให้เด็กคนละ 20 บาทครูให้เด็กออกมาซื้ออาหาร โดยครูจะสมมติตัวเองเป็นแม่ค้า มีของขายให้เลือก 2 อย่างคืออย่างหนึ่งเป็นผักผลไม้ แต่อีกอย่างหนึ่งเป็นกอลูกกวาด ทอฟฟี่ แล้วให้เด็กๆ ออกมาเลือกซื้ออาหาร
10. ครูสอนให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ผลไม้

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กดูภาพอาหาร 2 ภาพแล้วถามเด็กๆ ว่าถ้าเด็กๆ เป็นอาหารที่อยู่ในจานที่ไม่มีใครอยากซื้อมารับประทานเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
 7. ครูแจกกระดาษที่เป็นธนบัตรให้เด็กคนละ 20 บาท ครูให้เด็กๆ ออกมาซื้ออาหารโดยครูสมมติตัวเองเป็นแม่ค้า มีของขายให้เลือก 2 อย่างคืออย่างหนึ่งเป็นผักผลไม้ แต่อีกอย่างหนึ่งเป็นลูกกวาด ทอฟฟี่ แล้วให้เด็กออกมาเลือกซื้ออาหาร
 8. ครูสอนให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง ผลไม้
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติ

นิทานเรื่อง บทเรียนของนุ่น

นุ่นเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่จึงรักมาก และมักตามใจนุ่นเสมอ เข้าวันหนึ่งคุณแม่ไปตลาดเพื่อจ่ายกับข้าว นุ่นก็ขอติดตามแม่ไปด้วย เมื่อไปถึงตลาด นุ่นเห็นมีขนมขายมากมาย มีทั้งของดอง ท้อพี ลูกกวาด สีสวย ๆ ขนมกล่อง มาเด็ก ๆ ชอบก็มากมาย นุ่นจึงรีบรื้อให้แม่ซื้อทุกอย่าง ที่ผ่านไปพบเข้า นุ่นเดินรับประทานไปเรื่อย ๆ กลับถึงบ้านก็หมดพอดี แม่บอกให้นุ่นไปรับประทานอาหารเช้า นุ่นก็ไม่ยอมรับประทาน เพราะรับประทานอาหารเช้าจุกจิกมากไป ทำให้ไม่อยากรับประทานข้าว เมื่อเลยเวลาอาหารเช้าไปสัก 2-3 ชั่วโมง นุ่นก็รู้สึกปวดท้องมาก และถ่ายอุจจาระติดต่อกันหลายครั้ง จนแทบจะหมดแรง คุณแม่ทราบเข้าจึงรีบหยาษาแก้ท้องเสียให้นุ่นรับประทาน และสอนว่าการรับประทานอาหารเช้าจุกจิก ที่ไม่ค่อยจะมีประโยชน์ทำให้ท้องอืด เมื่อถึงเวลาก็กินจุกจิกมากไปนั้นเอง เวลาแล้วก็จะทำให้เกิดปวดท้องและท้องเสียได้ นุ่นจึงรู้สึกว่าตนเองกินจุกจิกมากไปนั้นเอง จึงทำให้ท้องเสีย และตั้งใจว่า ต่อไปจะไม่ซื้อของจุกจิกกินอีกเป็นอันขาด

เพลง ผลไม้

(เตือนใจ ศรีมารุต)

ส้มโอ มังคุด ละมุด ลำไย
 มะเฟือง มะไฟ ขนุน น้อยหน่า
 มะละกอ แตงโม พุทรา
 และกล้วยน้ำว้า ชมพู่ ลางสาด
 เงาะ มีรสหวาน ทูเรียน ลิ้นจี่ มะม่วง มะปราง
 ผลไม้เมืองไทยทุกอย่าง ชนิดต่าง ๆ กินอร่อยดี

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 16

เรื่อง

ชื่อและลักษณะของดอกไม้

เนื้อหา

1. ดอกไม้มีชื่อ สี กลิ่น และลักษณะ รูปร่าง แตกต่างกัน
2. รู้ค่าจำนวน 1 - 8

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกสีและกลิ่นของดอกไม้ได้
2. เด็กสามารถรู้ค่าจำนวน 1 - 8 ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ดอกไม้จริง จำนวน 8 ดอก
2. เพลงดอกไม้แดนไพร
3. รูปภาพดอกไม้

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูทนายปัญหาเด็กๆ ว่าอะไรเอ๋ยเป็นพืชมีดอก มีกลิ่นหอม สีสวย
2. หลังจากนั้นครูนำภาพดอกไม้ซึ่งมีกระดาษปิดไว้ โดยครูเรียกให้เด็กออกมาเปิดภาพทีละภาพ และช่วยกันทายไปด้วยในระหว่างเปิดภาพ

ขั้นนำ

1. ครูทนายปัญหาเด็กๆว่า อะไรเอ๋ย เป็นพืชมีดอก มีกลิ่นหอม สีสวย
2. หลังจากนั้นครูนำภาพดอกไม้ซึ่งมีกระดาษปิดไว้ โดยครูเรียกให้เด็กออกมาเปิดภาพทีละภาพ และช่วยกันทายไปด้วยในระหว่างเปิดภาพ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ชั้นสอน

3. ครูให้เด็กช่วยกันบอกชื่อดอกไม้
ที่เด็กๆ รู้จักมาคนละ 1 ชื่อ
4. หลังจากนั้นครูจะนำดอกไม้จริงซึ่งซ่อนไว้ในกล่อง มาให้เด็กดูและเรียกชื่อโดย
ที่ครูจะเป็นผู้บอกว่า สี รูปร่าง ลักษณะ
ของดอกไม้เป็นอย่างไร แต่ให้เด็กบอก
ชื่อว่าชื่อดอกไม้อะไร
5. หลังจากที่เด็กบอกชื่อดอกไม้หมดแล้ว
ครูจะหยิบดอกไม้มาทีละดอกให้เด็กนับ
จำนวนดอกไม้ 1-8 ดอก
6. ครูให้เด็กออกมาหยิบดอกไม้ตามจำนวน
ที่ครูบอกโดยไม่เกิน 8 ดอก

ชั้นสอน

3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงชื่อ สี
กลิ่นรูปร่าง ลักษณะของดอกไม้ และ
ให้เด็กลองคิดเปรียบเทียบว่าดอกไม้
ที่เด็กเห็นและรู้จักเราสามารถเปรียบเทียบ
กับอะไรได้บ้าง เพราะอะไรเช่น
เปรียบเทียบดอกไม้กับน้ำหอม เพราะ
มีกลิ่นหอมเหมือนกัน หรือดอกไม้กับ
ผีเสื้อ เพราะมีสีสวยสดใสเหมือนกัน
 เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

4. ครูนำดอกไม้ 8 ดอกให้เด็กลองคิด
เปรียบเทียบโดยนับจำนวนดอกไม้ทั้ง
8 ดอกกับสิ่งของอะไรได้บ้าง 8
อย่าง เช่น ดอกไม้ 8 ดอกกับชอล์ก
8 อัน หรือดอกไม้ 8 ดอกกับแก้วน้ำ
8 ใบ เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

5. ครูนำภาพดอกไม้มาให้เด็กดู และนำ
ดอกไม้จริงมาให้เด็กดู และให้เด็กๆ
ลองช่วยกันคิดว่า จากสี กลิ่น รูปร่าง
ลักษณะและชื่อของดอกไม้ มีอะไร
บ้างที่แตกต่างกันในลักษณะขัดแย้งกัน
บ้าง เช่น ดอกใหญ่ ดอกเล็ก ดอกสวย

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

แต่กลิ่นเหม็น เช่น ดอกกุดพิต (ดอก
สีแดง) ดอกหน้าวัว หรือดอกไม้สวย
แต่กลิ่นหอม เช่น ดอกแก้ว ดอกขาวๆ
เล็กๆ สีไม่สวย เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

6. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า ถ้าเด็กๆ
สามารถเลือกที่จะเป็นดอกไม้ได้เด็กๆ
จะเลือกเป็นดอกอะไร เพราะอะไร
และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

7. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทาง
ประกอบเพลง ดอกไม้แดนไพร์
8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันนับดอกไม้ตาม
จำนวนที่ครูหยิบจำนวน 1-8 ดอก
9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อ สี
ลักษณะ รูปร่าง กลิ่น ของดอกไม้
ที่เด็กๆ รู้จัก
10. ครูให้เด็กไปถามผู้ปกครองเรื่อง
ประโยชน์ของดอกไม้และหาดอกไม้
มาคนละ 1 ดอก
11. ครูให้เด็กๆ ออกมาครั้งละ 1 คน
มาหยิบดอกไม้ตามจำนวนที่ครูกำหนด

ขั้นสรุป

7. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทาง
ประกอบเพลง ดอกไม้แดนไพร์
8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันนับดอกไม้ตาม
จำนวนที่ครูหยิบ จำนวน 1-8 ดอก
9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อ สี ลักษณะ
รูปร่างกลิ่น ของดอกไม้ที่เด็กๆ รู้จัก
10. ครูให้เด็กไปถามผู้ปกครองเรื่อง
ประโยชน์ของดอกไม้และหาดอกไม้
มาคนละ 1 ดอก
11. ครูให้เด็กออกมาครั้งละ 1 คนมา
หยิบดอกไม้ตามจำนวนที่ครูกำหนด

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติในการหยิบดอกไม้

เพลง ดอกไม้แดนไพร

(วิชัย น้อยเสนีย์)

แดนป่าเขาหนูน้อยเรใจ	เก็บดอกไม้สดใส่แชมम्म
ดอกมะลิวัลย์ กรรณิการ ลั่นทม	เฝ้าตัดดม นิยมแดนไพร
ชวนกันร้องเพลงเพลินเดินไป	นำชื่นใจดอกไม้ในดง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 17

เรื่อง

ประโยชน์และโทษของดอกไม้

เนื้อหา

ประโยชน์ของดอกไม้

1. ประดับเพื่อความสวยงามเช่น พวงมาลัยบูชาพระ
2. ใช้เป็นอาหาร เช่น ดอกโสน ดอกแค
3. ใช้ทำยารักษาโรค เช่น ดอกคำฝอย ดอกบัว

โทษของดอกไม้

1. หนามแหลมเป็นอันตราย
2. ยางมีพิษทำให้คัน
3. เกสรมีพิษทำให้หอม

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกประโยชน์และโทษของดอกไม้ได้บ้าง
2. เด็กสามารถนับเรียงลำดับ 1-20 ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ดอกไม้จริง
2. แจกัน
3. คำคล้องจอง ฉันชอบดอกไม้
4. ภาพพวงมาลัย
5. เพลงจ้ำจี้ดอกไม้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
<u>ขั้นนำ</u>	<u>ขั้นนำ</u>
<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนให้เด็กพูดคำคล้องจอง ฉันชอบดอกไม้ 2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อดอกไม้ที่ตนรู้จัก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนให้เด็กพูดคำคล้องจองฉันชอบดอกไม้ 2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกชื่อดอกไม้ที่ตนเองรู้จัก
<u>ขั้นสอน</u>	<u>ขั้นสอน</u>
<ol style="list-style-type: none"> 3. ครูให้เด็กออกมาครั้งละ 1 คนออกมาแนะนำชื่อ สี กลิ่น ของดอกไม้ที่ตนนำมาเพื่อบอกแล้วจึงนำมาใส่รวมกันไว้ 4. ครูให้เด็กลองคิดว่า ดอกไม้มีประโยชน์และโทษอย่างไรโดยดูจากภาพจริงและภาพประกอบ 5. ครูหยิบดอกไม้จากภาชนะที่ใส่รวมกันไว้ ออกมาใส่ภาชนะอีกใบหนึ่งให้เด็กนับจำนวน 1-20 6. แบ่งกลุ่มให้เด็กจัดแจกันดอกไม้ที่นำมาในกลุ่มของตนเองโดยครูเตรียมกระป๋องทำแจกันไว้ 	<ol style="list-style-type: none"> 3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันนำดอกไม้ออกมาและให้บอกถึงประโยชน์ของดอกไม้ของตัวเองเช่น ไข่ใส่แจกัน บูชาพระ ทำพวงมาลัย ทำอาหาร ทำยารักษาโรค เป็นต้น ครูให้เด็กๆ ช่วยกันเปรียบเทียบประโยชน์ของดอกไม้กับสิ่งอื่นๆ และบอกเหตุผลด้วยว่าเพราะอะไร เช่น เปรียบเทียบประโยชน์ของดอกไม้กับไม้เท้าวิเศษ เพราะไม้เท้าวิเศษสามารถทำอะไรได้หลายอย่าง หรือ เปรียบเทียบประโยชน์ของดอกไม้กับตะเกียงวิเศษ เพราะสามารถทำให้เกิดอะไรก็ได้ เป็นต้น <p>(เป็นการเปรียบเทียบแบบตรง)</p>

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

4. ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบถึงโทษของดอกไม้ว่าที่เราเห็นมีสีสวยๆ กลิ่นหอมๆ นั้น มันสามารถให้โทษซึ่งตรงข้ามกับรูปร่างลักษณะของดอกไม้ที่สวยงาม เช่น ดอกไม้บางดอกเราจะเห็นว่ามีสีสวยแต่พอเราจะจับมาดมก็โดนหนามตำจนเจ็บหรือดอกไม้บางดอกสวยงามมากแต่มีพิษทำให้คันหรือดอกไม้สวยๆ บางดอกเกสรของดอกไม้กลับมีพิษกับเราทำให้เราหอบเป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าถ้าเด็กๆ เป็นดอกไม้ที่มีหนามแหลมคม และมีเกสรมีพิษจนใครๆ ไม่ชอบแล้วเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรบ้าง

(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กพูดคำคล้องจองฉันชอบดอกไม้
8. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกประโยชน์และโทษของดอกไม้
9. ครูให้เด็กร้องเพลง จำใจดอกไม้
10. ครูให้เด็กนำไปไม้มาในวันรุ่งขึ้นคนละ 1 ใบ

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กพูดคำคล้องจองฉันชอบดอกไม้
7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงประโยชน์และโทษของดอกไม้
8. ครูให้เด็กร้องเพลงจำใจดอกไม้
9. ครูให้เด็กนำไปไม้มาวันรุ่งขึ้นคนละ 1 ใบ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

คำคล้องจอง

ไม้ดอกไม้ประดับ	มีไว้สำหรับบ้านเรือนของเรา
ไม้ปล่อยให้แห้งเหี่ยวเฉา	เรารดน้ำพรวนดินเอาไว้
ไม้ดอกสวยงามดี	มีสีสันชวนซึ่งหัวใจ
เราปลูกเราถนอมไว้	เราไม่เด็ดดอกไม้เอาไว้ดูผู้เดียว

เพลงจำใจดอกไม้

จำใจดอกไม้ ดาวเรือง หงอนไก่ จำปี จำปา มะลิ
พิกุล กุหลาบ ชบา บานชื่น กระจ่างงา เข็ม แก้ว
ลัดดา เฟื่องฟ้า ราตรี

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 18

เรื่อง

ลักษณะของใบไม้

เนื้อหา

ลักษณะของใบไม้ มีสีสวยสดใสสดสวยคล้ายดอกไม้ บางชนิดจะมีขนเช่น ต้น
 ฤๅษีผสมใบไม้ชอบอยู่กลางแจ้งและในร่ม ใบไม้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. เป็นสมุนไพรรักษาโรคต่าง ๆ ได้เช่น ใบขี้เหล็ก แก้ก้อนใน ควินินแก้ไข้
2. เป็นไม้ดอกไม้ประดับ
3. ร้อยพวงมาลัย

โทษของใบไม้มีดังนี้

ยางของใบไม้บางชนิด ทำให้เกิดอันตรายได้ ถ้าเข้าตาทำให้ตาบอด เช่นรำเพย
 สวาน้อยปะแป้ง ดอกรัก เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกลักษณะของใบไม้ได้
2. เด็กสามารถบอกประโยชน์ของใบไม้ได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบไม้ชนิดต่าง ๆ
2. รูปภาพใบไม้
3. คำคล้องจองไม้ดอกไม้ประดับ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชิ้นเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>1. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ไม้ดอกไม้ประดับ</p>	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>1. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ไม้ดอกไม้ประดับ</p>
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>2. ครูให้เด็กนำใบไม้ออกมาให้เพื่อนดู และบอกถึงลักษณะของใบไม้ของตนให้เพื่อนฟัง เช่น สี รูปร่าง ลักษณะ เป็นต้น</p> <p>3. ครูให้เด็กหยิบใบไม้ตามคำสั่ง 1-8 ใบ</p> <p>4. หลังจากนั้นครูให้เด็กนำใบไม้มารวมกันแล้วให้ช่วยกันนับจำนวน 1-20</p> <p>5. ครูให้เด็กๆ ลองช่วยกันบอกถึงประโยชน์และโทษของใบไม้ว่ามีอะไรบ้างจากของจริง</p> <p>6. ครูสรุปเพิ่มเติมในเรื่องของประโยชน์และโทษในเรื่องของเป็นยาสมุนไพรป้องกันโรคต่างๆ เช่น บัวบก แก้วร้อนใน ควินินแก้ไข้เป็นไม้ประดับและร้อยพวงมาลัยและมีโทษคือ มียางทำให้เข้าตาบอด เช่น รำเพย สาวน้อย ปะแป้ง ดอกรัก เป็นต้น</p>	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>2. ครูให้เด็กๆ พิจารณาดูใบไม้ว่่าใบไม้ที่เด็กเห็นนี้มีลักษณะเหมือนกับอะไรบ้าง เพราะอะไร เช่น ใบไม้เหมือนกับกระดาษ เพราะมีผิวเรียบเหมือนกัน หรือใบไม้เหมือนกับตาลปัตรเพราะมีลักษณะคล้ายกันหรือใบไม้เหมือนหัวใจเพราะรูปร่างเหมือนกัน เป็นต้น (<u>การเปรียบเทียบแบบตรง</u>)</p> <p>3. ครูให้เด็กช่วยกันบอกถึงความแตกต่างและตรงข้ามกันของใบไม้ในเรื่องของประโยชน์และโทษอีกทั้งลักษณะต่างๆ เช่น ใบไม้สามารถนำมาทำเป็นยารับประทานได้ ทั้งที่ดูแล้วใบไม้นั้นไม่มีค่า ใบไม้มีขนาดต่างกันใบเล็ก-ใบใหญ่ใบสีเขียว-ใบสีขาว ใบสั้น-ใบยาว ใบไม้ทำพวงมาลัยได้แต่อีกลักษณะหนึ่งยางของใบไม้เป็นอันตรายต่อตา จากนั้นครูให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกันเช่น ดอกไม้สวยแต่ไร้ค่า หรือ ดอกไม้สวยแต่มากค่า เป็นต้น (<u>การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง</u>)</p>

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

7. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจองไม้ดอก
ไม้ประดับ
8. ครูให้เด็กช่วยกันบอกสี รูปร่าง ลักษณะ
ของใบไม้
9. ครูให้เด็กช่วยกันบอกถึงประโยชน์และ
โทษของใบไม้

ขั้นสรุป

4. ครูให้เด็กๆ สมมุติตัวเองเป็นใบไม้
และให้เด็กบอกความรู้สึกว่าถ้าเด็ก
เป็นใบไม้จะมีความรู้สึกอย่างไร
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
 5. ครูให้เด็กท่องคำคล้องจองไม้ดอก
ไม้ประดับ
 6. ครูให้บอกช่วยกันบอกสี รูปร่าง
ลักษณะของใบไม้
 7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงประโยชน์
และโทษของใบไม้
-

ประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

เพลง ไม้ดอกไม้ประดับ

ไม้ดอกไม้ประดับ

มีไว้สำหรับบ้านเรือนของเรา

ไม้ปลอยให้แห้งเหี่ยวเฉา

เรารดน้ำพรวนดินเอาไว้

ไม้ดอกสวยงามดี

มีสีสันชวนซึ่งหัวใจ

เราปลูกเราถนอมไว้

เราไม่เด็ดดอกไม้เอาไปดุนผู้เดียว

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 19

เรื่อง

ความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน

เนื้อหา

ตอนกลางวันจะมีแสงสว่างของดวงอาทิตย์ ทำให้กลางวันสว่างแต่เวลากลางคืนจะมีดวงจันทร์และดวงดาว

วัตถุประสงค์

เด็กสามารถบอกความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพกลางวัน-กลางคืน
2. เพลงดวงอาทิตย์-ดวงจันทร์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์
2. ครูให้เด็กๆ หลับตาและลืมนตาสลับกันไป

ขั้นสอน

3. ครูนำภาพ 2 ภาพซึ่งเป็นภาพเวลากลางวันและตอนกลางคืน มาให้เด็กดูโดยให้เด็กเป็นผู้ออกมาเปิดภาพเองว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นนำ

1. ครูสอนให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลงดวงอาทิตย์ดวงจันทร์
2. ครูให้เด็กๆ หลับตาและลืมนตาสลับกันไป

ขั้นสอน

3. ครูนำภาพ 2 ภาพเป็นภาพตอนกลางวันและภาพตอนกลางคืน แล้วครูให้เด็กคิดเปรียบเทียบเวลากลางวันกับเวลากลางคืนกับสิ่งอื่นๆ ที่เด็กคิดว่าเหมือน

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
<p>4. ครูให้เด็กบอกลักษณะต่างๆ จากรูปภาพที่เห็นว่า มีลักษณะอย่างไรบ้าง</p> <p>5. ครูให้เด็กสนทนาถึงเวลากลางวันและเวลากลางคืนโดยดูจากภาพ</p> <p>6. ครูให้เด็กออกมาหยาบภาพตามที่ครูบอก เช่น ภาพไหนเป็นภาพกลางวัน ภาพไหนเป็นภาพเวลากลางคืน</p>	<p>กันกับเวลากลางคืนเวลากลางวัน และบอกถึงเหตุผลในการเปรียบเทียบเช่น การเปรียบเทียบเวลากลางคืนกับสีดำหรือเปรียบเทียบเวลากลางวันกับสีขาว เพราะในเวลากลางวันจะสว่าง เป็นต้น</p> <p>(<u>การเปรียบเทียบแบบตรง</u>)</p> <p>4. ครูให้เด็กๆ ลองคิดเปรียบเทียบถึงความแตกต่างหรือตรงข้ามกันของเวลาใน กลางคืนและเวลากลางวัน เช่น ขาว-ดำ มืด-สว่าง หลังจากนั้นครูให้เด็ก คิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น ความมืด ที่แสงสว่าง หรือความสว่างที่มืดมน เป็นต้น</p> <p>(<u>การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง</u>)</p> <p>5. ครูให้เด็กๆ ตอบคำถามว่า ถ้าครูให้เด็ก เลือกเป็นเวลากลางคืนและเวลากลางวัน เด็กๆ จะเลือกเป็นเวลาอะไรเพราะอะไร และเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร</p> <p>(<u>การเปรียบเทียบแบบบุคคล</u>)</p>
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>7. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ เพลงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์</p> <p>8. ครูให้เด็กๆ ออกมาหยาบภาพว่าภาพใด เป็นเวลากลางคืนและภาพใดเป็นเวลากลางวัน</p>	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>6. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ เพลงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์</p> <p>7. ครูให้เด็กๆ ออกมาหยาบภาพว่าภาพใดเป็นเวลากลางคืน และภาพใดเป็นเวลากลางวัน</p>

ประเมินผล

1. สืบเนื่องจากการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

เพลง ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์

อาทิตย์อยู่กลางวัน	ดวงจันทร์นั้นอยู่กลางคืน
ข้างแรมนั้นเดือนดับ	ดวงจันทร์ลับไปที่อื่น
ตอนเช้าอาทิตย์ขึ้น	จันทร์คืนพร้อมกัน

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 20

เรื่อง

ลักษณะของดวงอาทิตย์

เนื้อหา

ดวงอาทิตย์มีลักษณะกลม แสงของดวงอาทิตย์เรียกว่า แสงแดด ทำให้โลกสว่าง ดวงอาทิตย์จะขึ้นในเวลาเช้า ทางทิศตะวันออกและตกในเวลาเย็นทางทิศตะวันตก และกิจวัตรประจำวัน

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกลักษณะของดวงอาทิตย์ได้
2. เด็กสามารถบอกกิจวัตรประจำวัน

สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพดวงอาทิตย์ขึ้น และดวงอาทิตย์ตก
2. เพลงยามเช้าตรู่
3. ภาพดวงอาทิตย์ขนาดใหญ่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชิ้นเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงยามเช้าตรู่ 2. ครูถามเด็กๆ ว่ากลางคืนและกลางวันต่างกันอย่างไร 	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงยามเช้าตรู่ 2. ครูถามเด็กๆ ว่ากลางคืนและกลางวันแตกต่างกันอย่างไร

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสอน

3. ครูนำภาพดวงอาทิตย์มาให้เด็กๆ ช่วยกันทายว่าเป็นภาพอะไร โดยครูจะเรียกเด็กออกมาครั้งละ 1 คน ออกมาเปิดภาพจนครบทุกภาพ
4. ครูให้เด็กๆ ลองหลับตา และลืมหัดขึ้น ครูให้เด็กๆ ลองคิดว่าเวลาเราหลับตาเหมือนกับเวลาอะไร และเวลาเราลืมหัดเหมือนกับเวลาอะไร
5. ครูสนทนากับเด็กโดยให้เด็กๆ คิดว่าแสงอาทิตย์ทำให้เกิดความร้อน
6. ครูนำภาพดวงอาทิตย์ขึ้นและดวงอาทิตย์ตกมาให้เด็กดู พร้อมกับสนทนากับเด็กเวลาที่ดวงอาทิตย์จะขึ้นมาว่าเป็นเวลาอะไร และเวลาที่ดวงอาทิตย์ตกจะเป็นเวลาอะไร
7. ครูถามเด็กๆ ว่าในเวลากลางวันเด็กๆ ทำอะไรบ้าง

ขั้นสอน

3. ครูให้เด็กๆ ดูภาพดวงอาทิตย์และให้เด็กๆ ช่วยกันคิดเปรียบเทียบดวงอาทิตย์กับสิ่งอื่นๆ ว่าดวงอาทิตย์เหมือนกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น ดวงอาทิตย์เหมือนส่วนโนตา เพราะลู่ไฟร้อนเหมือนดวงอาทิตย์ หรือดวงอาทิตย์เหมือนไฟฉาย เพราะมีแสงสว่างเหมือนกัน เป็นต้น
(การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กคิดถึงลักษณะที่แตกต่างกันของดวงอาทิตย์และการกระทำที่ขัดแย้งตรงข้ามกัน เช่น ดวงอาทิตย์ถึงแม้ว่าจะร้อนแต่ความร้อนก็ให้ประโยชน์กับเราทำให้ผ้าที่เปียกแห้งได้ หรือเรามองดูดวงอาทิตย์เรามองดูว่าดวงอาทิตย์มีขนาดเล็ก แต่จริงๆ แล้วดวงอาทิตย์มีขนาดใหญ่ หรือเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นได้ก็ตกได้ หลังจากนั้นครูให้เด็กๆ คิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น ดวงอาทิตย์ที่เยือกเย็นหรือดวงจันทร์ที่ร้อนแรง
(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครูให้เด็กๆ เลือกว่าเด็กๆ จะเลือกเป็นดวงอาทิตย์ขึ้น หรือจะเป็นดวงอาทิตย์ที่กำลังจะตก โดยให้เลือกจากภาพ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นสรุป

8. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ยามเข้าตรู
9. ครูให้เด็กบอกกิจกรรมที่เด็กทำว่าทำอะไรบ้างจากภาพที่ครูยกขึ้น เช่น ถ้าครูยกภาพดวงอาทิตย์ขึ้น ก็แสดงว่าเป็นเวลากลางวัน เด็กๆ จะบอกถึงกิจกรรมที่ทำในเวลากลางวันมา เช่น เล่น ไปโรงเรียน เป็นต้น และถ้าครูยกภาพดวงอาทิตย์กำลังจะตกก็แสดงว่าเป็นเวลากลางคืนเด็กๆ จะบอกว่าเด็กๆ ทำอะไร เช่น นอนหลับ ดูทีวี เป็นต้น

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กๆ ร้องและทำท่าทางประกอบเพลงยามเข้าตรู
7. ครูให้เด็กบอกกิจกรรมที่เด็กๆ ทำว่าทำอะไรบ้างจากภาพที่ครูยกขึ้น เช่น ถ้าครูยกภาพดวงอาทิตย์ขึ้น ก็แสดงว่าเป็นเวลากลางวันเด็กๆ จะบอกถึงกิจกรรมที่ทำในเวลากลางวันมา เช่น เล่น ไปโรงเรียน เป็นต้น และถ้าครูยกภาพดวงอาทิตย์กำลังจะตกก็แสดงว่าเป็นเวลากลางคืน เด็กๆ จะบอกว่าเด็กๆ ทำอะไร เช่น นอนหลับ ดูทีวี เป็นต้น

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

เพลง ยามเข้าตรู่

(ศรีนวล รัตนสุวรรณ)

ยามเข้าตรู่อาทิตย์ทอแสงทอง
ส่องสว่างไปทั่วแหล่งหล้า

เป็นประกายเรืองรองผ่องภา
บอกเวลาว่ากลางวัน

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 21

เรื่อง

การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน

เนื้อหา

การปฏิบัติตนในเวลากลางคืนเช่น การนอนพักผ่อน ห่มผ้าให้อบอุ่นสัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางคืนเช่น ค้างคาว นกเค้าแมว งู ยุง เป็นต้น จึงไม่ควรออกไปเดินหรืออยู่ในที่มืด ๆ อาจจะทำให้มีอันตรายได้

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้
2. เด็กสามารถบอกชื่อสัตว์ ที่ออกหากินในเวลากลางคืนได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. เพลงจันทร์เจ้า
2. รูปภาพสัตว์ต่าง ๆ ที่ออกหากินในเวลากลางคืน
3. รูปภาพกลางวัน-กลางคืน
4. ภาพพระจันทร์และดวงดาว

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง จันทร์เจ้า
2. ครูให้เด็กๆ บอกเวลาว่าเป็นเวลาอะไรจากภาพที่ครูนำมา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง จันทร์เจ้า
2. ครูให้เด็กบอกเวลาว่าเป็นเวลาอะไรจากภาพที่ครูนำมา

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นเนคติกส์

ขั้นสอน

3. ครูถามเด็กๆ ว่าทำอะไรบ้างในเวลา กลางวัน
4. ครูนำภาพพระจันทร์และดวงดาวมาให้ เด็กๆ ดูและถามเด็กๆ ว่า เด็กๆ จะ เห็นดวงจันทร์และดวงดาวในเวลาใด
5. ครูให้เด็กๆ บอกถึงการปฏิบัติตนใน เวลากลางวันเช่นนอนพักผ่อนและห่มผ้า ให้อุ่น เป็นต้น
6. ครูนำภาพสัตว์ที่ออกหากินในเวลา กลางคืนมาให้เด็กดูและซักถามกับเด็กว่ามีสัตว์ อื่นๆ อะไรอีกบ้างที่ชอบออกหากินเวลา กลางคืน
7. ครูแนะนำให้เด็กระวังตนเองให้ปลอดภัย ในเวลากลางวัน เช่น ไม่ควรเล่น ในที่มืดๆ เป็นต้น

ขั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กถึงสัตว์ที่ชอบออกหา กินในเวลากลางวันว่า เราสามารถ เปรียบเทียบสัตว์ที่ชอบหากินกลางวัน กับอะไรได้บ้าง เพราะอะไรเช่น ค้างคาว เหมือนกับผีเสื้อเพราะ ชอบออกหากินเวลากลางวัน หรือยุง เหมือนเสือ เพราะชอบกินเลือดคน (การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดเปรียบเทียบสิ่ง ที่ขัดแย้งหรือตรงข้ามกันของการปฏิบัติ ตนหรือสัตว์ที่ชอบออกหากินในเวลา กลางคืน เช่น เวลากลางวันคนไม่ ชอบนอนแต่ชอบออกไปเที่ยวหรือ นกอุกตอนกลางวันจะนอนแต่ตอนกลาง คืนไม่นอนคนจะห้ามไม่ให้เล่นในที่มืด แต่เด็กจะชอบไปเล่นแอบซ่อนในที่ มืดๆ เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครูให้เด็กๆ เลือกว่าจะเป็นสัตว์ที่ออกหากิน ในเวลากลางวัน จากภาพว่าเด็กจะเป็น สัตว์ตัวไหน เพราะอะไรและเด็กๆ รู้สึก อย่างไรเมื่อเด็กๆ เป็นสัตว์นั้นแล้ว (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมขั้นเนคติกส์

ข้อสรุป

8. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงจันทร์เจ้า
9. ครูให้เด็กๆบอกถึงการปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
10. ครูให้เด็กบอกชื่อสัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางคืน

ข้อสรุป

6. ครูให้เด็กๆ ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงจันทร์เจ้า
 7. ครูให้เด็กๆ บอกถึงการปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
 8. ครูให้เด็กบอกชื่อสัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางคืน
-

ประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

เพลง จันทรเจ้า

(เตือนใจ ศรีมารุต)

จันทรเจ้าเอ๋ย	ขอข้าวขอแกง
ขอแหวนทองแดง	ผูกมือน้องข้า
ขอช่างขอม้าให้น้องข้าขี่	ขอเก้าอี้ให้น้องข้านั่ง
ขอยายชั่ง	เลี้ยงน้องข้าเถิด
ขอยายเกิด	เลี้ยงตัวข้าเอง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 22

เรื่อง

โรคที่เกิดจากยุง

เนื้อหา

ยุงนำโรค ไข้มมาเลเรีย (จับสั้น) ไข่เลือดออก โรคเท้าช้าง
วิธีป้องกันยุงกัด นอนในมุ้ง ทำลายแหล่งเพาะยุง และอย่าให้น้ำขัง

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกโรคที่ยุงนำมาสู่คนได้
2. เด็กสามารถ บอกวิธีป้องกันยุงได้

ระยะเวลาที่ใช้

ระยะเวลาที่ใช้ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพยุง
2. เพลงเกลียดยุง
3. เครื่องเคาะจังหวะ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ
เพลง เกลียดยุง

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆช่วยกันบอกว่าทำไมจึง
เกลียดยุง
3. ครูนำภาพยุงมาให้เด็กดู และถามว่า

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กร้องและทำท่าทางประกอบ
เพลง เกลียดยุง

ขั้นสอน

2. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันคิดพิจารณาว่า
ยุงนั้นกัดเราและนำโรคมานำให้เรา
นั้นจากลักษณะนิสัยของยุงดังกล่าวครู

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

- เป็นภาพของสัตว์อะไรเด็กๆ ชอบหรือไม่
4. ครูถามเด็กๆ ว่า เด็กๆ เคยเห็นยุงที่โตบ้าง
 5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าเมื่อยุงกัดเรา ยุงจะทำให้เราเป็นโรคอะไรได้บ้าง
 6. ครูสนทนาเพิ่มเติมว่าโรคที่เกิดจากยุงมีอะไรบ้าง
 7. ครูให้เด็กๆ บอกวิธีป้องกันยุงว่าเราสามารถป้องกันไม่ให้ยุงกัดได้อย่างไร
 8. ครูสนทนาเพิ่มเติมถึงวิธีป้องกันยุง
- ให้เด็กๆ คิดเปรียบเทียบว่ายุงเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น ยุงเหมือนกับเสือ เพราะเสือก็ดุร้ายกินคนและยุงกินเลือดคนเหมือนกัน หรือยุงเหมือนค่างคาวตูดเลือด เพราะกินเลือดคน หรือยุงเหมือนเข็มฉีดยา เพราะเวลากัดเจ็บเหมือนกับเข็มฉีดยา เป็นต้น
- (การเปรียบเทียบแบบตรง)
3. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงความขัดแย้งกันหรือสิ่งที่ตรงข้ามกันจากลักษณะนิสัยของยุง เช่น ยุงมีขนาดเล็กนิดเดียวแต่มีนิสัยดุร้ายกัดเจ็บ และนำโรคมาสู่คน หรือยุงบางตัวมีลาย เราเรียกว่ายุงลาย แต่ยุงบางตัวไม่มีลายหรือยุงตัวผู้แทนที่จะดุร้ายแต่กลับชอบกินเกสรดอกไม้ ส่วนยุงตัวเมียนั้นกลับชอบกินเลือดคน เป็นต้น
- (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
4. ครูให้เด็กๆ ดูภาพยุงและถามเด็กๆ ว่าถ้าเด็กๆ เป็นยุงเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร
- (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

9. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงเกลียดยุ่ง
10. ครูให้เด็กช่วยกันบอกว่า ยุงนำโรคอะไรมาสู่คนบ้าง
11. ครูให้เด็กช่วยกันบอกแหล่งเพาะยุงและวิธีป้องกันยุง

ขั้นสรุป

5. ครูให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงเกลียดยุ่ง
 6. ครูให้เด็กช่วยกันบอกว่ายุงนำโรคอะไรมาสู่คนบ้าง
 7. ครูให้เด็กช่วยกันบอกแหล่งเพาะยุงและวิธีป้องกันยุง
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น

เพลง ฉันทกถิตยง

ฉันทกถิตย	กถิตยงลันตี	เพลงหน้อยกัตเราทุกที
ขาแข่งจ้าแดงแล้วซี		ดูซี ดูซี บินมากันใหญ่
บินมา บินมา บินมา		บินมา บินถลา ไกลไกล
ไล่ไป บินมา ไล่ไป บินมา		หมข่างนำรำคาญ

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 23

เรื่อง

โรคที่เกิดจากแมลงวัน

เนื้อหา

แมลงวันนำโรคหรือหวาดกโรค บิด ท้องเสีย
วิธีป้องกัน รับประทานอาหารที่สะอาด ไม่มีแมลงวันตอม

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพแมลงวัน
2. นิทานเรื่อง แมลงวันอวดเก่ง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเล่านิทานเรื่อง แมลงวันอวดเก่งให้เด็กๆ ฟัง 2. ครูนำภาพแมลงวันมาให้เด็กดูและให้เด็กออกมาเปิดภาพที่ละส่วน ในระหว่างที่ครูเปิดภาพครูจะให้เด็กๆ ช่วยกันทายว่าเป็นภาพอะไร <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ครูถามเด็กๆ ว่า เคยเห็นแมลงวันที่ไต่ข้างถ้าเด็กจะรับประทานอาหารจะเลือกอาหารอย่างไร 	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเล่านิทานเรื่อง แมลงวันอวดเก่งให้เด็กๆ ฟัง 2. ครูนำภาพแมลงวันมาให้เด็กดู และให้เด็กออกมาเปิดภาพที่ละส่วนในระหว่างที่ครูเปิดภาพครูจะให้เด็กๆ ช่วยกันทายว่าเป็นภาพอะไร <p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ครูให้เด็กๆ พิจารณาดูว่า จากรูปลักษณะและนิสัยของแมลงวันนั้น เราสามารถเปรียบเทียบแมลงวัน

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

4. ครูนำภาพกองขยะที่สกปรกเลอะเทอะมาให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าจากภาพเด็กๆ เห็นว่ามีอะไรในภาพอยู่บ้าง มีตัวอะไรที่บินอยู่รอบๆ กองขยะ
5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่า แมลงวันชอบอยู่ในที่อย่างไรบ้าง
6. ครูให้เด็กๆ ลองคิดว่าโรคที่เกิดจากแมลงวันนั้นมีโรคอะไรบ้าง หลังจากนั้นครูจะบอกเพิ่มเติม
7. ครูถามเด็กๆ ว่า เด็กๆ เคยเป็นโรคที่เกิดจากยุงหรือเป่า โดยครูให้เด็กออกมาเล่าหน้าห้องเรียน
8. ครูบอกเพิ่มเติมในเรื่องของโรคที่เกิดจากแมลงวัน
9. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงวิธีป้องกันโรคที่เราจะทำอย่างไรถึงจะไม่ใช่โรคที่แมลงวันนำมา
10. ครูสรุปเพิ่มเติมในเรื่องของวิธีป้องกันโรคจากแมลงวัน
- กับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น แมลงวันเหมือนนกเพราะบินได้เหมือนกันกับยุง หรือแมลงวันเหมือนกับผีเสื้อเพราะบินได้และมีปีกเหมือนกัน เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบตรง)
4. ครูให้เด็กช่วยกันเปรียบเทียบลักษณะที่ตรงข้ามกันหรือขัดแย้งกันของแมลงวันในเรื่องของการนำโรคมาสู่คน หรือจะเป็นในเรื่องรูปร่างลักษณะเช่น แมลงวันบางตัวมีสีสรรสวยงาม เช่น แมลงวันหัวเขียว แต่มีลิ้นไม่ติดขอบใบตอมของเน่าเหม็นหรือ แมลงวันบางตัวมีขนาดเล็ก แต่บางตัวมีขนาดใหญ่จากรูปร่างลักษณะแมลงวันนั้นไม่กินเลือดคนแต่มันก็มีอันตรายกับคนเพราะเป็นตัวนำเชื้อโรคมาสู่คน เป็นต้น (การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)
5. ครูให้เด็กๆ ลองสมมุติตัวเองว่าถ้าเด็กๆ เป็นแมลงวัน แล้วเด็กๆ จะรู้สึกอย่างไร โดยครูจะนำภาพแมลงวันมาให้เด็กดูด้วย (การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

11. ครูให้เด็กสมมุติตัวเองเป็นแมลงวัน โดยครูจะบอกว่า ตอนนี้ครูมีอาหารอยู่ 2 จาน จานหนึ่งไม่มีภาชนะปิดและอาหารทิ้งไว้จนเย็นนานแล้ว และอีกจานหนึ่งมีอาหารร้อนๆ พิ้งสุกใหม่ๆ ตั้งอยู่ เด็กๆ จะบินไปกินอาหารจานไหน จากนั้นครูสั่งให้เด็กๆ บินออกมาจากที่นั่ง เมื่อกินเสร็จแล้วกลับไปที่เดิม
12. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงโรคที่เกิดจากแมลงวันและวิธีป้องกัน

ขั้นสรุป

6. ครูให้เด็กสมมุติตัวเองเป็นแมลงวัน โดยครูจะบอกว่าตอนนี้ครูมีอาหารอยู่ 2 จานจานหนึ่งไม่มีภาชนะปิดและอาหารทิ้งไว้จนเย็นนานแล้ว และอีกจานหนึ่งมีอาหารร้อนๆ พิ้งสุกใหม่ๆ ตั้งอยู่ เด็กๆ จะบินไปกินอาหารจานไหน จากนั้นครูสั่งให้เด็กๆ บินออกมาจากที่นั่ง เมื่อกินเสร็จแล้วกลับไปที่เดิม
7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงโรคที่เกิดจากแมลงวันและวิธีป้องกัน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติ

นิทานเรื่อง แมลงวันอวดเก่ง

เข้าวันหนึ่ง อากาศแจ่มใส แมลงวันหัวเขียวฝูงหนึ่งบินเล่นลมมาเรื่อย ๆ อย่างมีความสุข

ทันใดนั้น พวกมันก็มองเห็นอาหารอันโอชะวางอยู่ในถาดขนมที่แม่ค้านั่งขายอยู่ริมทาง "หวานเราละ พวกมันคิด เราจะกินให้อิ่มเลย" ว่าแล้วมันก็พากันบินลงไปตอมอาหารอย่างเอร็ดอร่อย

"ซื้อขนมหน่อยอะ ป้าแหม่ม" เด็ก ๆ วิ่งมาซื้อขนมไปนั่งกินสักครู่ต่อมา เด็ก ๆ ก็ปวดท้อง วิ่งเข้าห้องน้ำเป็นแถว พวกแมลงวันเห็นดังนั้นก็หัวเราะชอบใจกันใหญ่ ที่สา-มารรถทำให้คนท้องเสียได้ มันคิดจะลงไปตอมอาหารทุกแห่งเมื่อมีโอกาส

วันต่อมา มันเห็นอาหารบนโต๊ะบ้านของหนูแหวน กำลังร้อน ๆ ควันดูๆ เพราะคุณแม่เพิ่งยกจากเตา พวกมันคิดจะกินอาหารเหมือนเช่นเคย พอบินเข้าไปใกล้ ไอร้อนจากอาหารก็พุ่งใส่เจ้าพวกแมลงวัน ร้องโอยโอย และต่างก็บินหนีไปอย่างรวดเร็วมันร้องบอกกันว่า "ไม่เอาแล้ว อาหารร้อน ๆ ฉันไม่รับประทานแน่ มันเกือบลวกฉันพอง" พวกมันไม่กล้าตอมอาหารร้อน ๆ อีกเลย

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 24

เรื่อง

โรคที่เกิดจากหนู

เนื้อหา

หนูเป็นสัตว์ที่สกปรก หมัดหนูทำให้เป็นกาฬโรค วิธีป้องกันทำได้โดยการจัดบ้านเรือนให้สะอาด และเก็บอาหารให้มิดชิด

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถบอกโรคที่เกิดจากหนูได้
2. เด็กสามารถบอกวิธีป้องกันได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพหนู
2. นิทานเรื่อง จี๊ด จอมชน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมปกติ	กิจกรรมชิ้นเนคติกส์
<u>ขั้นนำ</u>	<u>ขั้นนำ</u>
<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทนายปัญหาว่า อะไรเอ่ย ตัวเล็กๆ หางยาว ชอบอยู่ตามรูร่องจี๊ดๆ 2. ครูเล่านิทานเรื่อง จี๊ด จอมชนให้เด็กๆ ฟัง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทนายปัญหาว่า อะไรเอ่ยตัวเล็กๆ หางยาว ชอบอยู่ตามรูร่องจี๊ดๆ 2. ครูเล่านิทานเรื่องจี๊ด จอมชน ให้เด็กๆ ฟัง
<u>ขั้นสอน</u>	<u>ขั้นสอน</u>
<ol style="list-style-type: none"> 3. ครูซักถามเด็กๆ จากนิทานว่า ทำไมหนูจึงมาอยู่บ้านหลังนี้ และทำไมหนูจึง 	<ol style="list-style-type: none"> 3. ครูให้เด็กๆ ดูภาพหนูและคิดเปรียบเทียบว่า จากลักษณะและนิสัยที่ชอบ

กิจกรรมปกติ

กิจกรรมขั้นเนคติกส์

ต้องไปอยู่ที่อื่น

4. ครูให้เด็กๆ ดูภาพหนูที่ครูนำมาโดยครูจะให้เด็กออกมาเปิดชิ้นส่วนภาพทีละภาพจนครบ
5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกว่าหนูชอบอยู่ที่ไหน เด็กๆ เคยเห็นหนูบ้างหรือเปล่า เห็นที่ไหนบ้าง
6. ครูสนทนากับเด็กถึงโรคที่เกิดจากหมัดในตัวหนู จะทำให้เป็นโรคกาฬโรคได้
7. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกวิธีป้องกันไม่ให้มีหนูอยู่ในบ้านต้องทำอะไรบ้าง

อยู่ที่สกปรกรุงรังเราสามารถเปรียบเทียบหนูกับอะไรได้บ้าง เพราะอะไร เช่น หนูเหมือนกับแมลงสาป เพราะชอบอยู่ในที่สกปรกรุงรังหรือหนูเหมือนแมวเพราะมีหนวดมีหางยาว เหมือนกัน หรือหนูเหมือนขโมยเพราะหนูชอบมาขโมยอาหารกิน หรือ หนูเหมือนกับเด็กสกปรกที่ไม่ชอบอาบน้ำ เพราะว่าชอบสิ่งสกปรก เหมือนกัน เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบตรง)

4. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกถึงลักษณะความแตกต่างของหนูในเรื่องของสิ่งที่ขัดแย้งกันหรือตรงข้ามกัน เช่น หนูบางตัวมีขนาดเล็ก เราเรียกว่าหนูหริ่ง แต่หนูบางตัวมีขนาดใหญ่เราเรียกว่าหนูนา หนูบางตัวชอบอยู่ในบ้านคน แต่บางตัวไม่ชอบแต่กลับชอบอยู่ในท้องทุ่งนา หนูบางตัวสีขาว แต่หนูบางตัวสีดำ จากนั้นให้เด็กคิดคำใหม่จากคำตรงข้ามกัน เช่น หนูตัวเล็กๆ ที่ดุร้าย หรือ หนูตัวใหญ่ที่ใจดี เป็นต้น

(การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง)

 กิจกรรมปกติ

 กิจกรรมชินเนคติกส์

ขั้นสรุป

8. ครูให้เด็กทำเสียงเลียนเสียง
หนูร้อง
9. ครูให้เด็กๆ บอกถึงโรคที่เกิดจากหนู
และวิธีป้องกันโรคที่เกิดจากหนู
10. ครูให้เด็กๆ บอกถึงแหล่งที่อยู่อาศัย
ของหนู

ขั้นสรุป

5. ครูให้เด็กๆ ช่วยกันบอกความรู้สึกของ
ตัวเองว่า ถ้าเด็กเป็นหนูเด็กๆ จะ
รู้สึกอย่างไร
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)
 6. ครูให้เด็กทำเสียงเลียนเสียง
หนูร้อง
 7. ครูให้เด็กบอกถึงโรคที่เกิดจากหนู
และวิธีป้องกันโรคที่เกิดจากหนู
 8. ครูให้เด็กบอกถึงแหล่งที่อยู่อาศัย
ของหนู
-

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการปฏิบัติ

นิทานเรื่อง จี๊ด จอมชน

จี๊ดเป็นลูกหนูจอมชน มันหนีแม่ออกจากรูไปสำรวจบริเวณบ้านที่มันอาศัยอยู่ " แหมบ้านนี้ น่าอยู่สำหรับฉันจังเลย เพราะเราชอบให้มิของรกรุงรัง วางเกะกะ "

จี๊ดเดินต่อมาก็พบอาหารวางไว้เกลื่อน " แหม อาหารก็อุดมสมบูรณ์ อร่อย ๆ ทั้งนั้นเลย " มันแกะอาหารจนอิ่มแล้วจึงเดินต่อไปยังห้องนอน มองเห็นกองเสื้อผ้าสุมไว้เต็มไปหมด มันจึงวิ่งขึ้นไป กระโดดเล่น และกัดแทะเสื้อผ้า อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน

ทันใดนั้น มันก็ได้ยินเสียงแม่บ้านกลับจากต่างจังหวัด นำแม่มาด้วย เสียงร้องว่า ทิ้งบ้านไปหลายวัน บ้านช่องสกปรกจริงเลย เห็นทีจะต้องจัดใหม่ ให้สะอาดเรียบร้อย ว้าย หนู หนู เอ้า เจ้าเหมียวจัดการปราบที

เจ้าจี๊ดรีบวิ่งเข้ารูไปหาแม่ อย่างรวดเร็วเล่าเรื่องให้แม่มันฟัง แม่หนูบอกว่า " เห็นทีเราจะอยู่ที่นี้ไม่ได้แล้วละลูก เพราะเขาจัดบ้านช่องเรียบร้อย เราจะอยู่ลำบาก เขาจะเห็นเรา แมวก็จะจัดการเราอีกด้วย เราไปอยู่ที่อื่นกันดีกว่า "

3. ก้อนหิน เหมือนกับอะไรบ้าง

คำตอบ

4. ภูเขา เหมือนกับอะไรบ้าง

คำตอบ

5. เสือ เหมือนกับอะไรบ้าง

คำตอบ

6. ดวงอาทิตย์ เหมือนกับอะไรบ้าง

คำตอบ

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยภาษา

กิจกรรมที่ 2

ชื่อ _____ นามสกุล _____
 ชั้นอนุบาลปีที่ 3 _____ ห้อง _____ โรงเรียนแยมสอาด

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบมี 6 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อ ขอให้นักเรียนบอกลักษณะที่แตกต่างกันตรงข้ามกันของคำที่
 ครูกำหนดมาให้มากที่สุด
ตัวอย่าง (0) โทรทัศน์ กับ นาฬิกา
คำตอบ คือ โทรทัศน์มีขนาดใหญ่ นาฬิกามีขนาดเล็ก, นาฬิกา ใช้ดูเวลา
 แต่โทรทัศน์ใช้ดูหนัง ขาว, โทรทัศน์ ใช้ไฟฟ้า นาฬิกา ใช้ถ่าน,
 โทรทัศน์เป็นสี่เหลี่ยม นาฬิกาเป็นวงกลม ฯลฯ
3. ครูจะเป็นผู้จัดบันทึกคำตอบของเด็กเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งอัดเทปคำตอบ
 ของเด็กด้วย

1. ก้อนหิน กับ ทราย

คำตอบ _____

2. สัตว์ป่า กับ สัตว์เลี้ยง

คำตอบ _____

3. กลางวัน กับ กลางคืน

คำตอบ _____

4. นก กับ ปลา

คำตอบ _____

5. ดวงอาทิตย์ กับ ดวงจันทร์

คำตอบ _____

6. เลือ กั บ แ ม ว

คำตอ บ

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยภาษา

กิจกรรมที่ 3

ชื่อ _____ นามสกุล _____
 ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ห้อง _____ โรงเรียนแย้มสอาด

คำอธิบายวิธีทำ

1. แบบทดสอบมี 6 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
 2. ข้อสอบแต่ละข้อ ขอให้นักเรียนบอกถึงความรู้สึกจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ โดยให้นักเรียนหาคำตอบให้มากที่สุด และคิดหาคำตอบที่แปลกใหม่
- ตัวอย่าง (0) นักเรียนเป็นแพรงลบกระดาน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
1. รู้สึกเจ็บ
 2. รู้สึกว่าตัวเองสกปรก
 3. รู้สึกคัน
 4. รู้สึกอึดอัด
 5. รู้สึกจุกจิก
3. ครูจะเป็นผู้จัดบันทึกคำตอบของเด็กเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งอัดเทปคำตอบของเด็กด้วย

1. ถ้านักเรียนเป็นนก นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ _____

2. ถ้านักเรียนบินได้ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ _____

3. ถ้านักเรียนเป็นเสือ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ _____

4. ถ้านักเรียนเป็นก้อนหิน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ _____

5. ถ้านักเรียนเป็นดวงอาทิตย์ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ _____

6. ถ้านักเรียนเป็นดวงจันทร์ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

คำตอบ

ภาคผนวก ข

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. รายละเอียดคะแนนและการคำนวณค่าทางสถิติ

ภาคผนวก ข

การคำนวณค่าทางสถิติ

1. หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบฮอยท์ (Hoyt's Analysis of Variance)

$$\text{สูตร } r_{tt} = 1 - \frac{S^2_{\text{บุคคล}}}{S^2_{\text{รวม}}}$$

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ} \\ S^2_{\text{รวม}} &= \text{ความแปรปรวนคลาดเคลื่อน} \\ S^2_{\text{บุคคล}} &= \text{ความแปรปรวนระหว่างบุคคล} \end{aligned}$$

(ประกอบ กรรณสูต, 2529)

2. ห่อำนาจจำแนกบุคคลของแบบทดสอบ

สมมติฐาน H_0 : ไม่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

$$\text{สูตร } F_{df} = \frac{MS_{\text{บุคคล}}}{MS_{\text{รวม}}}$$

$$\begin{aligned} F &= \text{นัยสำคัญทางสถิติที่ทดสอบอำนาจจำแนกบุคคล} \\ df &= \text{ชั้นแห่งความอิสระระหว่างบุคคล , ความคลาดเคลื่อน} \\ MS_{\text{บุคคล}} &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนระหว่างบุคคล} \\ MS_{\text{รวม}} &= \text{ความแปรปรวนคลาดเคลื่อน} \end{aligned}$$

(ประกอบ กรรณสูต, 2529)

3. หาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของคะแนนของแต่ละบุคคล

(Standard Error of Measurement of an Individual Score = SE)

โดยใช้สูตรของ John, Palmer 0 : 1961

สูตร

$$SE = \sqrt{\frac{SS \text{ ของส่วนที่เหลือ}}{df \text{ ระหว่างบุคคล}}}$$

(ประกอบ กรรณสูตร, 2529)

สถิติพื้นฐาน

1. สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนน
 N = จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

(ประกอบ กรรณสูตร, 2529)

2. สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$

S.D.	=	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣX	=	ผลรวมของคะแนน
ΣX^2	=	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	=	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

(ประกอบ กรรณสูต, 2529)

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Hoyt

แหล่งความแปรวน (Sources of Variation)	ชั้นแห่งความอิสระ df = Degree of freedom)	กำลังสอง (SS) (Sum of Squares)	ความแปรปรวน $MS = S^2 = SS/df$
ระหว่างกลุ่ม (Between Individuals)	จำนวนผู้เข้าสอบ-1 $(N_p - 1)$	$SS_p = \frac{\sum X_p^2}{N_p} - \frac{(\sum X_t)^2}{N}$	$MS_p = S_p^2 = \frac{SS_p}{(N_p - 1)}$
ระหว่างข้อ (Between Item)	จำนวนข้อสอบ-1 $(N_t - 1)$	$SS_t = \frac{\sum X_t^2}{N_t} - \frac{(\sum X_t)^2}{N}$	$MS_t = S_t^2 = \frac{SS_t}{(N_t - 1)}$
ส่วนที่เหลือ หรือ ความคลาดเคลื่อน (Error)	$(N-1) - (N_p - 1) -$ $(N_t - 1)$	$SS_e = SS_t - SS_p - SS_i$	$MS_e = S_e^2 = \frac{SS_e}{(N-1) - (N_p - 1) - (N_t - 1)}$
ทั้งหมด (Total)	จำนวนข้อมูลทั้งหมด - 1 $(N - 1)$	$SS_t = \frac{\sum X_t^2}{N} - \frac{(\sum X_t)^2}{N}$	

จากตาราง

เมื่อ X_p = คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

X_c = คะแนนรวมของแต่ละข้อที่นักเรียนทุกคนได้รับ

X_u = คะแนนแต่ละข้อของนักเรียนแต่ละคน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมดทุกรายการ คือ ผลคูณระหว่างจำนวน

ข้อสอบ (N_c) กับจำนวนผู้เข้าสอบ (N_p),

ΣX_c = ผลบวกของคะแนนแต่ละข้อที่แต่ละคนได้รับ

$$(N_p = X_c)$$

ΣX_c^2 = ผลบวกของกำลังสองของคะแนนแต่ละข้อที่แต่ละคนได้รับ

ΣX_p^2 = ผลบวกของกำลังสองของคะแนนที่แต่ละคนได้รับ

ΣX_c^2 = ผลบวกของกำลังสองของคะแนนรวมของแต่ละข้อ
ที่ทุกคนได้รับ

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้งฉบับ

ลำดับ ที่	คะแนนความคิดสร้างสรรค์ข้อที่ (X_p)																		X_p	X_p^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18		
1	14	1	3	5	7	1	2	2	3	4	3	3	2	4	1	3	3	5	66	4356
2	7	8	7	7	1	9	5	2	3	2	2	2	4	1	1	1	1	1	64	4096
3	6	2	2	5	7	2	2	3	2	2	2	3	4	4	3	3	2	2	56	3136
4	1	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	3	6	2	2	3	1	4	40	1600
5	12	5	7	4	2	5	2	2	2	2	2	3	3	3	4	4	1	1	64	4096
6	1	4	3	4	1	3	2	2	2	2	2	2	1	2	3	4	1	2	41	1681
7	1	4	13	5	2	1	2	2	2	2	2	2	9	1	2	3	1	1	55	3025
8	7	1	6	4	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4	1	4	50	2500
9	4	2	3	4	1	1	3	2	2	2	2	2	2	2	1	1	2	1	37	1369
10	3	4	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	4	4	2	1	1	1	38	1444
11	5	7	8	3	5	1	2	2	2	2	2	2	1	2	4	4	4	4	60	3600
12	4	3	2	1	1	1	2	2	2	2	2	2	4	3	4	2	1	5	43	1849
13	3	1	4	6	7	1	2	2	2	2	2	2	4	2	3	1	3	4	51	2601
14	4	1	4	4	4	1	2	2	2	2	2	2	1	2	3	4	1	2	43	1849
15	3	1	2	1	1	1	2	2	2	2	2	2	1	2	4	1	3	4	36	1296
16	3	1	4	3	1	1	2	2	2	2	2	2	1	4	4	4	1	2	41	1681
17	3	4	2	4	1	1	2	2	2	2	2	2	1	2	2	1	2	3	38	1444
18	3	2	2	1	1	1	2	2	2	2	2	2	1	1	3	4	1	2	34	1156
19	3	5	4	2	4	4	2	2	2	2	2	2	3	1	1	1	3	1	44	1936

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ ที่	คะแนนความคิดสร้างสรรค์ข้อที่ (X_p)																		X_p	X_p^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18		
20	4	4	2	2	4	1	2	2	2	2	2	2	2	3	1	2	2	4	43	1849
21	4	2	9	5	9	8	2	2	2	2	2	2	4	3	1	1	1	2	61	3721
22	6	2	2	15	2	7	4	2	2	2	2	2	2	2	2	1	4	2	61	3721
23	3	2	11	12	1	1	2	2	2	2	2	2	2	3	5	4	4	4	64	4096
24	4	3	3	6	4	7	2	2	2	2	2	2	12	7	8	9	4	8	87	7569
25	1	4	4	1	1	1	2	2	2	2	2	4	2	3	5	1	2	1	40	1600
26	5	3	3	4	3	1	2	2	2	2	2	2	3	7	2	4	1	5	53	2809
27	1	2	3	3	3	1	2	2	2	2	2	4	2	1	2	1	4	4	41	1681
28	1	2	3	2	1	2	2	2	2	2	2	2	4	1	3	4	4	3	42	1764
29	7	2	4	7	1	3	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	4	1	46	2116
30	3	2	4	1	1	1	2	2	2	2	2	2	4	3	1	1	1	1	35	1225
X_t	126	86	128	125	79	71	66	61	62	62	61	68	93	78	882	78	64	84	$\Sigma X_p =$ 1474	$\Sigma X_p^2 =$ 76866
X_t^2	15876	7396	6384	5625	6241	5041	4356	3721	3844	3844	3721	4624	8649	6084	6724	6084	4096	7056	$\Sigma X_t^2 =$ 129366	
X_t^2	792	336	780	803	363	333	158	125	130	132	125	164	459	272	300	298	182	322	$\Sigma X_t^2 =$ 6074	

2. นำคะแนนจากตารางมาคำนวณโดยแทนค่าลงในสูตร ต่อไปนี้

$$SS_x = \frac{\sum X_x^2}{N} - \frac{(\sum X_x)^2}{N}$$

$$= \frac{6074}{540} - \frac{(1474)^2}{540}$$

$$= 6074 - 4023.474$$

$$= 2050.526$$

$$SS_p = \frac{\sum X_p^2}{N_1} - \frac{(\sum X_x)^2}{N}$$

$$= \frac{76866}{18} - \frac{(1474)^2}{540}$$

$$= 4270.333 - 4023.474$$

$$= 246.8593$$

$$\begin{aligned}
 SS_t &= \frac{\sum X^2_t}{N_t} - \frac{(\sum X_t)^2}{N} \\
 &= \frac{129366}{30} - \frac{(1474)^2}{540} \\
 &= 4312.2 - 4023.474 \\
 &= 288.726
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 SS_{\cdot} &= SS_t - SS_p - SS_t \\
 &= 2050.526 - 246.8593 - 288.726 \\
 &= 1514.9407
 \end{aligned}$$

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้งฉบับ

แหล่งความแปรปรวน	ขั้นแห่งความอิสระ	กำลังสอง(SS)	ความแปรปรวน
(Source of Variation)	(Degree of Freedom)	(Sum of Squares)	$MS = S^2 = SS/df$
ระหว่างบุคคล	$N_p - 1 = (30 - 1) = 29$	$SS_p = 246.8593$	$MS_p = S^2_p = 8.5123$
ระหว่างข้อ	$N_i - 1 = (18 - 1) = 17$	$SS_i = 288.726$	$MS_i = S^2_i = 16.9838$
ส่วนที่เหลือ	$N - 1 - (N_p - 1) - (N_i - 1)$ $540 - 1 - (30 - 1) - (18 - 1) = 493$	$SS_e = 1514.9407$	$MS_e = S^2_e = 3.0729$
ทั้งหมด	$(540 - 1) = 539$	$SS_e = 2050.526$	

3. จากตาราง สรุปผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวน ของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้งฉบับ นำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ อำนาจจำแนกบุคคลของแบบทดสอบ และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของคะแนนแต่ละบุคคล โดยการแทนค่าในสูตรดังต่อไปนี้

3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบฮอยท์ (Hoyt's Analysis of Variance)

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad r_{tt} &= 1 - \frac{s^2_{\text{e}}}{s^2_{\text{t}}} \\ &= 1 - \frac{3.0729}{8.5123} \\ &= 0.6390 \end{aligned}$$

ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Hoyt มีค่าเท่ากับ 0.64

3.2 หาค่าอำนาจจำแนกบุคคลของแบบทดสอบ โดยการทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ไม่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad F_{df} &= \frac{MS_{\text{b}}}{MS_{\text{e}}} \\ &= \frac{8.5123}{3.0729} \\ &= 2.7701 \end{aligned}$$

ค่า $.05 F_{29, 499}$ จากตารางเท่ากับ 1.64 แต่ค่า $F_{29, 499}$ ที่ได้จากคำนวณ มีค่า เท่ากับ 2.7701 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เข้าสอบ ได้คะแนน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ แบบทดสอบสามารถ จำแนกบุคคลได้

3.3 หาคความคลาดเคลื่อนในการวัดของคะแนนแต่ละบุคคล

$$\text{สูตร} \quad SE = \sqrt{\frac{SS \text{ ของส่วนที่เหลือ}}{df \text{ ระหว่างบุคคล}}}$$

$$= \sqrt{\frac{1514.9407}{29}}$$

$$= 7.2276 \quad \text{หน่วยคะแนน}$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของคะแนนแต่ละบุคคล มีค่าเท่ากับ 7.2276

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมชินเนตติสกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของความแตกต่าง ระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนตติส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโดยการทดสอบค่า ที่ (t - test) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่ม
ทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติกส์กับกลุ่มควบคุม
ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

ΣD^2 = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิด
สร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติกส์
กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัด
ประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดสร้างสรรค์

$$\Sigma D = 2920$$

$$\Sigma D^2 = 787260$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{2920}{\sqrt{\frac{(15 \times 787260) - (2920)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{2920}{484.22} \\
 &= 6.0303
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 6.0303 มากกว่า 1.761 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมจินตนาการกับกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโดยการทดสอบค่า t (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนหลังการทดลองของความคิด
แต่ละด้าน (ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว
ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ) ของ
กลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนตติกส์กับกลุ่มควบคุม
ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

ΣD^2 = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิด
สร้างสรรค์แต่ละด้านหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
ที่ใช้กิจกรรมชินเนตติกส์กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้
กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\Sigma D = 2250$$

$$\Sigma D^2 = 500266$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$t = \frac{2250}{\sqrt{\frac{(15 \times 500266) - (2250)^2}{14 - 1}}}$$

$$= \frac{2250}{417.6028}$$

$$= 5.38798$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่ 0คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 5.38798 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้ รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์มีความคิดริเริ่มสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้ รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล่องแคล่ว

$$\Sigma D = 336$$

$$\Sigma D^2 = 9212$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$t = \frac{336}{\sqrt{\frac{(15 \times 9212) - (336)^2}{15 - 1}}}$$

$$= \frac{336}{42.4970}$$

$$= 7.9064$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 7.9064 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมชิ้นเนคติกส์มีความคิดคล่องแคล่วสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดยึดหยุ่น

$$\Sigma D = 266$$

$$\Sigma D^2 = 5876$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$t = \frac{266}{\sqrt{\frac{(15 \times 5876) - (266)^2}{15 - 1}}}$$

$$= \frac{266}{35.2379}$$

$$= 7.54869$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 7.54869 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมชิ้นเนคติกส์มีความคิดยึดหยุ่นสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ง. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\Sigma D = 68$$

$$\Sigma D^2 = 566$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$t = \frac{68}{\sqrt{\frac{(15 \times 566) - (68)^2}{15 - 1}}}$$

$$= \frac{68}{16.6175}$$

$$= 4.09207$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 4.09207 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมชิ้นเนคติกส์มีความคิดละเอียดลออสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล ปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติกส์โดยการทดสอบค่า ที่ (t - test) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติกส์หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

$\sum D^2$ = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติกส์หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดสร้างสรรค์

$$\sum D = 3466$$

$$\sum D^2 = 1015460$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{3466}{\sqrt{\frac{(15 \times 1015460) - (3466)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{3466}{479.4896} \\
 &= 7.2285
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 7.2285 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น เมื่อได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมชินเนคติคส์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.11 ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมชินเนคติคส์โดยการทดสอบค่า ที (t - test) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

D = ผลต่างของคะแนนแต่ละด้าน (ความคิดริเริ่ม
ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น
และความคิดละเอียดลออ) หลังการทดลองกับ
ก่อนการทดลอง

$\sum D^2$ = ผลรวมของผลต่างยกกำลังสองของคะแนนความคิด
แต่ละด้านหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่ม
ทดลองที่ใช้กิจกรรมซินเนคติกส์

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ก. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดริเริ่ม

$$\sum D = 2531$$

$$\sum D^2 = 598413$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{2531}{\sqrt{\frac{(15 \times 598413) - (2531)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{2531}{428.47186} \\
 &= 5.9070
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.9070 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความคิดริเริ่มสูงขึ้น เมื่อได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมชิ้นแคนติกส์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดคล่องแคล่ว

$$\Sigma D = 488$$

$$\Sigma D^2 = 17212$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{488}{\sqrt{\frac{(15 \times 17212) - (488)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{488}{37.8304} \\
 &= 12.8996
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 12.8996 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความคิดริเริ่มสูงขึ้น เมื่อได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมหินเนคติกส์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดยืดหยุ่น

$$\Sigma D = 385$$

$$\Sigma D^2 = 10563$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_o : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{385}{\sqrt{\frac{(15 \times 10563) - (385)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{385}{27.0185} \\
 &= 14.2494
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 14.2494 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความคิดยืดหยุ่นสูงขึ้น เมื่อได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมซินแนคติกส์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ง. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดละเอียดลออ

$$\Sigma D = 62$$

$$\Sigma D^2 = 542$$

$$N = 15$$

แทนค่าลงในสูตร

$$H_0 : u_1 > u_2$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{62}{\sqrt{\frac{(15 \times 542) - (62)^2}{15 - 1}}} \\
 &= \frac{62}{17.4969} \\
 &= 3.54348
 \end{aligned}$$

ที่ระดับนัยสำคัญ .05 df (N - 1) = 14 มีค่าเท่ากับ 1.761 ค่าที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 3.54348 มากกว่า 1.761 แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความคิดละเอียดลออสูงขึ้นเมื่อได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมซินแนคติกส์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 8 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
 ชินเนตติลส์กับกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้น
 อนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นักเรียน คู่ที่	คะแนนความคิดสร้างสรรค์	
	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมชินเนตติลส์ (x_1)	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัด ประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (x_2)
	ก่อนการทดลอง	ก่อนการทดลอง
1	45	46
2	47	48
3	62	61
4	62	62
5	65	65
6	65	65
7	66	65
8	66	67
9	70	72
10	70	73
11	77	82
12	81	83
13	92	92

ตารางที่ 8 (ต่อ)

นักเรียน คู่ที่	คะแนนความคิดสร้างสรรค์	
	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ (X_1)	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัด ประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (X_2)
	ก่อนการทดลอง	ก่อนการทดลอง
14	100	97
15	112	107
ΣX	1080	1085
\bar{X}	72.00	72.33
S.D.	18.1698	17.1450
S^2	330.14	293.95

ตารางที่ 9 คະแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์กับกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นักเรียน คนที่	คະแนนความคิดสร้างสรรค์			
	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ (x_1)		กลุ่มที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (x_2)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	112	286	107	122
2	100	175	97	91
3	92	497	92	122
4	81	400	83	88
5	77	197	82	117
6	70	195	72	100
7	66	185	67	113
8	62	346	61	170
9	62	185	62	127
10	65	305	65	86
11	65	536	65	102
12	47	165	48	111
13	66	353	65	111

ตารางที่ 9 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนความคิดสร้างสรรค์			
	กลุ่มที่ใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ (X_1)		กลุ่มที่ใช้กิจกรรมตามแผนการจัด ประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (X_2)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
14	45	433	46	95
15	70	288	73	76
ΣX	1080	4546	1085	1626
\bar{X}	72.00	303.067	72.33	108.40
S.D.	18.1698	122.2635	17.1450	22.8967
S^2	330.14	-	293.95	-

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างมีขนิมเลขคณิตของคะแนนความคิดสร้างสรรค์
 ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างให้
 F-test โดยตั้งสมมติฐานดังนี้

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

$$\text{สูตร F-test} = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

$$= \frac{330.14}{293.95}$$

$$= 1.1231$$

ที่ $\alpha = .05$, df 14, 14 $F = 2.48$ แสดงว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05
 ดังนั้นจึงทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลอง
 ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่า ที (t-test)

ตารางที่ 10 คะแนนความคิดสร้างสรรค์แยกตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์

นักเรียน คนที่	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	ความคิดริเริ่ม	ความคิดคล่องแคล่ว	ความคิดยืดหยุ่น	ความคิดละเอียด-ลออ	ความคิดริเริ่ม	ความคิดคล่องแคล่ว	ความคิดยืดหยุ่น	ความคิดละเอียด-ลออ
1	51	26	21	14	172	57	42	15
2	52	19	17	12	84	40	33	18
3	26	29	23	24	366	60	55	16
4	30	15	18	18	266	65	49	20
5	26	22	15	14	104	48	31	14
6	20	26	15	9	88	46	40	21
7	25	14	13	14	100	32	38	15
8	17	16	17	12	226	60	46	14
9	18	15	14	15	88	44	33	20
10	19	20	16	10	187	58	42	18
11	23	15	12	15	418	56	48	14
12	13	14	14	6	85	40	30	10
13	22	18	14	12	232	59	46	16
14	7	14	16	8	301	57	52	23
15	20	20	14	16	183	49	39	17

ตารางที่ 10 (ต่อ)

นักเรียน	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ละเอียด -ลออ	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ละเอียด -ลออ
รวม	369	283	239	189	2900	771	624	251
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	24.60	18.87	15.93	12.60	193.33	51.40	41.60	16.73
ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	12.28	4.94	2.96	3.22	107.87	9.47	7.74	3.35

ตารางที่ 11 คะแนนความคิดสร้างสรรค์แยกตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นักเรียน	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	ความคิดริเริ่ม	ความคิดคล่องแคล่ว	ความคิดยืดหยุ่น	ความคิดละเอียดลออ	ความคิดริเริ่ม	ความคิดคล่องแคล่ว	ความคิดยืดหยุ่น	ความคิดละเอียดลออ
1	55	24	17	11	60	28	24	10
2	48	21	16	12	27	28	22	14
3	34	23	22	13	54	33	22	13
4	32	22	17	12	28	24	24	12
5	26	21	14	21	59	27	16	15
6	16	24	20	12	33	30	25	12
7	16	21	18	12	46	29	25	13
8	15	20	14	12	95	35	27	13
9	22	16	12	12	48	36	32	11
10	11	22	21	11	29	24	22	11
11	19	18	16	12	47	23	19	13
12	11	12	12	13	39	32	29	11
13	22	17	13	13	35	35	25	16
14	1	19	16	10	29	26	25	10
15	38	17	15	3	21	25	21	9

ตารางที่ 11 (ต่อ)

นักเรียน	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ละเอียด -ลออ	ความคิด ริเริ่ม	ความคิด คล่อง แคล่ว	ความคิด ยืดหยุ่น	ความคิด ละเอียด -ลออ
รวม	366	297	243	179	650	435	358	183
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	24.40	19.80	16.20	11.93	43.33	29.00	23.87	12.20
ส่วน- เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	14.66	3.32	3.08	3.49	18.81	4.34	3.89	1.93

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวกรรณก รูปประสม เกิดเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2507 ที่
จังหวัดอ่างทอง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาประถมศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2529 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2533 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียน
รัตนโกสินทร์ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี